Пралетары ўсіх краёў, злучайцеся!

Зьвязда

Орган Цэнтральнага Камітэту Камуністычнае партыі (б) Беларусі.

Год выданьня—XIV
№ 270 (3868)
СЬРАДА, 19 лістапада 1930 г.
Цана нумару 5 кап.
Выходзіць штодзенна за выключэньнем чацьвяргоў

ГОСУДАРСТВЕННАЯ ... Москва, Б-ко экзем. ст

ПЛЕНУМ УДАРНАГА КВАРТАЛУ

Учора адкрыўся 10-ты пленум ЦСПСБ. Пытаньні, якія падлягаюць абмеркаваньню на гэтым пленуме: аб становішчы работы прафсаюзаў БССР, выніку работы прамысловасьці за 1929-30 гаспадарчы год і кантрольныя лічбы на 1931 год і інш. —сьведчаць аб яго выключнай палітычнай важнасьці, робяць гэты пленум і яго пастановы адпраўным пунктам для ўсяго прафсаюзнага руху Беларусі.

Рэканструкцыйны пэрыяд, які выдзяляецца непараўнальным вытворчым размахам рабочае клясы ў справе сацыялістычнае будоўлі, індустрыялізацыяй і калектывізацыяй краіны, сацыялістычным наступленьнем па ўсім фронце, высуноў на даным этапе перад прафсаюзнымі рухам рад новых задач. Гэтыя задачы пастановамі XVI зьезду партыі зводзяцца ў асноўным да рашучага павароту прафсаюзаў «тварам да вытворчасьці», да узмацненьня ўдзелу прафсаюзаў у рэканструкцыі сельскае гаспадаркі, да работы па паляпшэньні матар'яльна-бытовога становішча рабочых, уздыму культурна-палітычнага ўзроўню рабочых мас і да інтэрнацыянальнай работы.

Пасьпяховае выкананьне гэтых задач XVI зьездам партыі поўнасьцю абумоўлена рашучай і КАРЭННАЙ ПЕРАБУДОВАЙ работы прафсаюзаў.

Ці ўлічылі прафсаюзы БССР і ЦСПСБ асноўныя палітычныя задачы, пастаўленыя партыяй перад прафсаюзамі на новым этапе?

Бязумоўна, што ПАЛІТЫЧНАЯ ЛІНІЯ У РАБОЦЕ ЦСПСБ, У АСНОЎНЫМ, БЫЛА ПРАВІЛЬНАЯ. За гэта гаворыць, раней за ўсё, значная работа, якая прароблена кіраўніцтвам ЦСПСБ з бальшавіцкай рашучасьцю ў справе вызваленьня прафсэкцыянальнага апарату ад асоб, якія эрасьліся з формамі і мэтадамі работы, упасьцівымі старому права-апартуністычнаму кіраўніцтву УсеЦСПС, а таксама непрымірымая барацьба зе лініяю партыі, супроць «Томскіны» на VIII зьезьдзе прафсаюзаў усяго Савецкага Саюзу. ЦСПСБ праведзена ўзмоцненая работа па выпучэньні рабочых у савецкі, гаспадарчы і кааперацыйны апарат, маецца зрух у справе падрыхтоўкі кадраў, значны ўдзел рабочай клясы і прафсаюзаў у справе калектывізацыі сельскае гаспадаркі, пасеўных і ўборачных кампаніях, збожжазагатоўках і іншых важнейшых кампаніях. Нарэшце тое, што палітычная лінія ў рабоце прафсаюзаў праводзілася, у асноўным, правільна — пацьвярджаюць і тыя вялізарнейшыя посьпехі, якія ёсьць у гаспадарчым балянсе БССР за першыя 2 гады пяцігодкі ў выкананьні прамфінплянаў і ў росьце сацыялістычнага сакторніцтва і ўдарніцтва ва ўсіх яго вышэйшых формах.

Аднак, ПРЫ ПРАВІЛЬНАЙ, У АСНОЎНЫМ, ЛІНІІ, ПРЫ РАДЗЕ ВЯЛІЗНЫХ ДАСЯГНЕНЬНЯЎ У РАБОЦЕ ПРАФСАЮЗАЎ, ЯК І Ў КІРАЎНІЦТВЕ ЦСПСБ, МАЮЦЦА СУР'ЁЗНЕЙШЫЯ ПРАРЫВЫ. Гэтыя прарывы павінны быць узяты пад агонь самай жорсткай пралетарскай крытыкі і самакрытыкі, як на самым пленуме, так і шырокімі рабочымі масамі на фабрыках і заводах БССР.

З УСЁЙ РАШУЧАСЬЦЮ ПАВІННА БЫЦЬ ПАДКРЭСЬЛЕНА, ШТО Ў РАБОЦЕ ЦСПСБ І ПРАФСАЮЗАЎ НЯМА ЯШЧЭ КАРЭННАЙ АРГАНІЗАЦЫЙНАЙ ПЕРАБУДОВЫ. Недапушчальна марудна, палахліва, нерашуча перабудоўваецца прафапарат. «Цэнтр цяжару работы прафсаюзаў павінен быць перанесены ў іх нізавыя першапачатковыя зьвяны—ударную брыгаду, групу, зьмену, цэх, прадпрыемства» (XVI зьезд). Да гэтага часу гэта важнейшая дырэктыва — аснова сапраўднага павароту «тварам да вытворчасьці» — праводзіцца вельмі слаба.

Такое зьявішча, на фоне вялізарнейшай і невыстарчальнай актыўнасьці рабочых мас, часта стварае становішча, калі прафсаюзы не пасьпяваюць, недапушчальна спазьняюцца са справай узначаленьня і кіраўніцтва ініцыятывай рабочых мас. Гэтым тлумачыцца і недапушчальна марудная перабудова работы вытворчых нарад і зусім нездавальняючая пастаноўка з боку прафорганаў работы і кантролю над ажыцьцяўленьнем каштоўнейшых рабочых прапаноў. Гэтым, нарэшце, тлумачыцца і рад прарываў у выкананьні колькасных і асабліва якасных паказальнікаў прамфінплянаў у 1929-30 г. па значным радзе прадпрыемстваў, (пры адносна пасьпяховым выкананьні прамфінплану па ўсёй прамысловасьці), а таксама і прывы па радзе галін прамысловасьці за 1 месяц бягучага ўдарнага кварталу.

Зусім нездавальняюча пастаўлена справа ўцягненьня шырокіх рабочых мас, рабочай моладзі —ударнікаў у якасьці добраахвотнікаў у работу прафапарату. Буйнейшым недахопам ЦСПСБ і прафсаюзаў БССР у цэлым зьяўляецца адсутнасьць работы з вылучэнцамі.

Рад фактаў, як напрыклад, роспуск за апошні час 2-х цэнтральных праўленьняў саюзаў (Саўгандальспужачых, Нарсувязі), двух райвучкіпрафсаюзаў, нывыцьцё асобных гаспадарчых работнікаў аб аб'ектыўных «труднасьцях», стаўка на самацёк з боку паасобных прафработнікаў, зьявішчы апартунізму ў культрабоце і недаацэнка яе — усё гэта, бязумоўна, сьведчыць аб наяўнасьці правага апартунізму, упасьцівага паасобным зьвеньням і паасобным работнікам прафпруху, аб неабходнасьці ўсямернага ўзмацненьня агня па ўсякіх праўленьнях правай практыкі, як галоўнай небясьпекі на даным этапе, якія нясумненна тармозяць карэнную перабудову прафапарату.

БЯЗЬЛІТАСНА, ПА-БАЛШАВІЦКУ ЗМАГАЦЦА З РЭШТКАМІ ВУЗКА ЦЭХАВЫХ ТРЭД'ЮНІЯНІСЦКІХ ТРАДЫЦЫЙ І ТЭНДЭНЦЫЙ, БІЦЬ ПА ЗАМКНУТАСЬЦІ, ЗАКАСЬЦЯНЕЛАСЬЦІ, БЮРАКРАТЫЗЬМЕ І ЧЫНОЎНІЦТВЕ І РАНЕЙ ЗА ЎСЁ ПА ПРАВЫМ АПАРТУНІЗЬМЕ, НЕ ПАСЛАБЛЯЮЧЫ АДНАЧАСОВА ЎДАРАЎ ПА «ЛЕВЫХ» ПАЎТРАЦКІСЦКІХ ЗАГІБАЎ — ТАКАВА ВАЖНЕЙШАЯ ЗАДАЧА, КЛЮЧ ДА САПРАЎДНАЙ ПЕРАБУДОВЫ. Гэтамуж павінна садзейнічаць шырока разгорнутая пралетарская самакрытыка.

Як стаіць у прафсаюзах Беларусі справа з самакрытыкай — з гэтай найбольш адточанай зброяй у руках пралетарыяту? Кепска. САМАКРЫТЫКА Ў ПРАФСАЮЗНАЙ РАБОЦЕ СЛАБА РАЗГОРНУТА, І ШТО ГОРШ ЗА ЎСЁ, ЯНА — ДАЛЁКА ЯК ДЗЕЙСНАЯ.

Трэба разгарнуць найшырэйшую хвалю самакрытыкі на фабрыках і заводах, ва ўстановах, вакол кожнага з вучастка ў прафработы і ў першую чаргу вакол кожнай паасобкі, не зважаючы на асобы. Але мала таксама толькі сыгналізаваць і гэтым страхавацца. Трэба дабіцца сапраўднай дзейнасьці самакрытыкі, хутчэйшага выпраўленьня памылак, адсячэньня ўсяго нездаровага.

Прарывы, дапушчаныя ў рабоце праф саюзаў і ЦСПСБ гэтым далёка невычэрпваюцца. Тут трэба яшчэ паказаць на вельмі слабую культурна-масавую, палітыка-выхаваўчую работу, на слабае інтэрнацыянальнае выхаваньне, на далёка яшчэ невыстарчальнае правядзеньне беларусізацыі, на адсутнасьць выхаваўчай работы з асноўнымі кадрамі рабочых, якія вышлі з вёсак, з мястачак, на ўсё яшчэ яўна невыстарчальную работу па паляпшэньні рабочага забесьпячэньня і харчаваньня і ў справе пастаноўкі найшырэйшага масавага рабочага кантролю над каапэрацыяй.

АСАБЛІВА ПАВІННА БЫЦЬ ЗЬВЕРНУТА ЎВАГА НА НЕДАХОПЫ НЕЗАЎСЁДЫ ПОЎНАГА І ВЫРАЗНАГА КІРАЎНІЦТВА ЦСПСБ І Ў ПРЫВАТНАСЬЦІ ПААСОБНЫХ ЯГО КІРАЎНІКОЎ.

Пленум павінен будзе вырашыць рад адказных задач у сувязі з абгаварэньнем такіх актуальных пытаньняў, як вынікі прамысловасьці за мінулы с.-г. год, кантрольныя лічбы за 1931 г., а таксама пытаньні аб кандагаворнай кампаніі. Зусім зразумела, што посьпех практычнага ажыцьцяўленьня ўсіх гэтых задач будзе знаходзіцца ў простай залежнасьці ад таго, наколькі прафсаюзы, пад агнём самакрытыкі, здолеюць карэнна перабудаваць, здолеюць хутчэйшым тэмпам ліквідаваць свае прарывы, здолеюць разгарнуць барацьбу з правым апартунізмам і яго саюзьнікам «левым» ухілам.

Вынікі прамысловасьці за 1929-30 г. сьведчаць аб новых вялізарнейшых дасягненьнях рабочае клясы БССР, пад выпрабаваным кіраўніцтвам КП(б)Б. Гэтыя вынікі, як і нябачаная актыўнасьць рабочых мас, б'юць па правых апартуністых, б'юць па двурушніках, б'юць па бяспрыкладным права-«лявацкім» блёку — б'юць па ўсёй гэтай плядзе—выказьніцы надзей кулака і нэпмана.

Результаты выкананьня прамфінпляну першага месяца ўдарнага кварталу не па ўсіх прадпрыемствах здавальняючыя. Гэта абавязвае нашы партыйныя арганізацыі, гаспадарчыя органы, і ў першую чаргу, прафсаюзы, НЕАДКЛАДНА НАМАГЧЫ ЎСЕ СІЛЫ НА ЛІКВІДАЦЫЮ ПРАРЫВУ ПЕРШАГА МЕСЯЦА І НА ПЕРАКРЫЦЬЦЁ ЯГО. Абавязкова перавыканаць план ударнага кварталу і падрыхтавацца да ўсеўзбраеньні да трэцяга рашаючага году —гэтай задачы павінны быць падначалены ўсе галіны прафсаюзнай работы.

Кампанія заключэньня калдагавораў павінна ў гэтым годзе зьявіцца адказьнейшай масавай палітычна-гаспадарчай кампаніяй двухбаковых канкрэтных абавязацельстваў. Гэта кампанія арганічна ўвязвае задачы вытворчасьці ў выкананьні прамфінплану з задачамі далейшага наўхільнага паляпшэньня матар'яльнага і бытовога становішча рабочае клясы.

Нелга прызнаць праверну, якая зараз праводзіцца, досыць масавай. Яна мае рад істотных недахопаў. Пленум павінен з усёй рашучасьцю адзначыць гэтыя недахопы, з тым, каб перазаключэньне калдагавораў служыла сапраўдным сродкам пагалоўнай мабілізацыі рабочых мас на барацьбу за пяцігодку за чатыры гады. Перазаключэньне калдагавораў павінна выклікаць новы магутны ўздым сацспаборніцтва і ўдарніцтва ва ўсіх вышэйшых формах.

Такавы асноўныя актуальныя задачы, якія павінен вырашыць пленум. Толькі пад агнём самай жорсткай пралетарскай крытыкі ўсіх прарываў і недахопаў у рабоце прафсаюзаў і ЦСПСБ, змагаючыся супроць правага апартунізму і «левакоў», пад няўхільным кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б, пры штодзённай канкрэтнай дапамозе ўсіх партарганізацый — прафсаюзы БССР справяцца з вялізарнейшымі задачамі, якія стаяць перад імі ў рэканструкцыйны пэрыяд.

ВЫНІКІ ДРУГОГА ПЛЕНУМУ ЦКК КП(б)Б

Сучасны этап разгорнутага сацыялістычнага наступленьня на ўсім фронце, выклікае шалёнае супраціўленьне ўсіх клясава-варожых дыктатуры пралетарыяту элементаў.

У абгаворваньні падавучай абвостранай клясавай барацьбы пачалі актывізавацца правыя і «левыя» апартуністы ўнутры нашай партыі. Яны імкнуцца спэкуляраць на труднасьцях, якія зьвязаны з нашым бурным ростам, і зьвярнуць партыю з ленінскіх пазыцый. На гэтай падставе ў апошні час склаўся права-«лявацкі» блёк Сырцова-Ламінадзэ.

Уся партыя і яе кантрольныя органы яшчэ больш павысілі сваю напружаную барацьбу за правядзеньне генэральнай лініі, абараняючы гэтую лінію ад усяго спроб скажэньня, даючы руйнуючы адпор наскоку права-«лявацкага» блёку—гэтай кулацкай агентуры ўнутры партыі — на партыю і яе ленінскае кіраўніцтва.

Вынікі 2 пленуму ЦКК КП(б)Б, які скончыўся гэтымі днямі, прадстаўляюць сабой узор непрымірымага бальшавіцкага змаганьня за адзінства партыі на падставе правядзеньня генэральнай лініі партыі, пад кіраўніцтвам яе ленінскага ЦК, на чале з тав. Сталіным.

У сваёй рэзалюцыі па паведамленьні т. т. **Гея і Калініна** аб унутры-партыйным становішчы, якую мы сёньня зьмяшчаем на старонках «Зьвязды», пленум ЦКК канстатаваў, што права-«лявацкі» блёк Сырцова-Ламінадзэ, які прабаваў двурушніцкай дзейнасьцю атакаваць генэральную лінію партыі і яе ЦК, стаў на шлях падрыву дыктатуры пралетарыяту. Антыпартыйная работа гэтага блёку падрыхтавана барацьбой супроць партыі правых апартуністых, на чале з Бухарыным, Рыкавым і Томскім, якія ўпарта адмоўчваюцца, ня гледзячы на агідныя факты двурушніцкай фракцыйнай работы ў радох партыі (Руцін, Нуйнаў, Каўрайскі, Марэцкі, Сьлянкоў і інш.). Таму пленум пастанавіў, каб у адносінах да ўсіх тых, хто паспрабуе парушаць адзінства радоў партыі, ЦК і ЦКК УсеКП(б) былі ўжыты пастановы XVI зьезду УсеКП(б) аб несумяшчальнасьці поглядаў правых з прабываньнем у радох партыі.

Разам з тым, пленум рашуча выступіў супроць ухілаў ад генэральнай лініі партыі ў нацыянальным пытаньні, у першую чаргу супроць вялікадзяржаўнага расійскага шавінізму, як галоўнай небясьпекі на даным этапе, а таксама супроць контр-рэвалюцыйнага беларускага нацыянал-дэмакратызму і іншых шавінізмаў.

Пленум цалкам і поўнасьцю ўхваліў пастановы апошняга пленуму ЦК КП(б)Б аб несумяшчальнасьці падзяленьня поглядаў нацыянал-апартуністых, гэтых «нацыянал-дэмакратаў, тольці з партбілетамі ў кішэні» — з прабываньнем у радох КП(б)Б, а таксама астановы пленуму ЦК КП(б)Б ў адносінах да Ігнатоўскага. Пленум ЦКК КП(б)Б далучыўся да пастановы пленуму ЦК аб накіраваньні пад загад ЦК УсеКП(б) б. сакратара ЦК КП(б)Б тав. **Васілевіча.**

У пастанове па дакладу тав. **Іванова** пленум высунуў перад органамі КК РСІ, як важнейшую штодзенную задачу — арганізацыю масавага кантролю за выкананьнем прамфінплану асобнага кварталу 1930 г. і 1931 году. Пры гэтым пленум падкрэсьліў, што **«роля органаў КК РСІ павінна зьвесьціся ня толькі да ўстанаўленьня і фіксацыі недахопаў, але і да вызначэньня мерапрыемстваў па зьнішчэньні і, галоўным чынам, па выяўленьні ўсіх вытворчых магчымасьцяй і рэзэрваў на прадпрыемствах».**

Абмяркоўваючы даклад тав. **Жолудава** аб папярэдніх выніках чысткі савецкага апарату, пленум ня эмог прайсьці міма паклёпу права-«лявацкага» блёку на савецкі апарат.

Пленум прызнаў, што вынікі чысткі зьяўляюцца лепшым довадам хлусьлівасьці цьверджаньняў антыпартыйнага блёку, бо, ня гледзячы на паасобныя недахопы савецкага і гаспадарчага апарату, якія партыяй і рабочай клясай рашуча перамагаюцца, наш апарат пасьпяхова спраўляецца з вялікімі задачамі рэканструкцыйнага пэрыяду.

Задача органаў КК РСІ—пры актыўным удзеле партыйных, камсамольскіх і прафэсыянальных арганізацый мабілізаваць увагу рабочых і працоўных мас вакол далейшай работы па ачышчэньні і паляпшэньні нашага дзяржаўнага апарату, каб вробіць яго сапраўды ўзорным, найбольш адпавядаючым задачам рэканструкцыйнага пэрыяду.

Па дакладу тав. **Рывінскага** пленум, выходзячы з асноўных задач, пастаўленых перад органамі КК РСІ XVI зьездам УсеКП(б) і XIII зьездам КП(б)Б, зацьвердзіў плян работы ЦКК РСІ на асобны квартал 1930 году і апэрацыйны 1931 год. Пленум цыркова абмеркаваў задачы раённых кантрольных камісій, роля якіх, у сувязі з ліквідацыяй акруг, надавычай узрасла. Пленум прызнаў, што прыняты плян работы надзвычай напружаны і можа быць выкананы толькі пры шырокім прыцягненьні рабочых і працоўных мас, пры тэй умове, калі органы КК РСІ ўсё больш будуць набліжацца да сапраўднага выкананьня сваіх задач, як арганізатараў мас.

Зараз усім кантрольным камісіям КП(б)Б неабходна ўзяцца за выкананьне бальшавіцкіх пастаноў 2 пленуму ЦКК. Чым паўней будуць ажыцьцёўлены гэтыя пастановы, тым больш органы КК РСІ акажуцца на вышыні сваіх задач, як органы, якія стаяць на ахове сталёвага адзінства партыі, і рашучай барацьбой супроць правых і «левых» апартуністых, супроць двурушнікаў і прымірэнцаў забясьпечаць пераможнае выкананьне лёзунгу партыі: «пяцігодка за чатыры гады» — ажыцьцяўленьне генэральнай лініі нашай партыі.

Пуанкарэ-вайна „абвяргае“

Разгром «прамысловае партыі» і выкрыцьцё яе сувязі з французскім генэральным штабам і выдатнейшымі прадстаўнікамі французскага ўраду — гэта для натхніцеляў і арганізатараў узброенай інтэрвэнцыі ня менш, чым разгром цэлай армі. У першы момант французкія капіталістычныя газэты ельбянтажыліся да таго, што наогул нічога не маглі сказаць. Яны падначаваліся нейчаму ўзьдарнаму загаду: ні слова аб найцяжэйшых абвінавачаньнях супроць кіруючых колаў імпэрыялістычнай Францыі. Такі быў першы момант, калі выравалася, ці зусім замаўчаць аб выкрыцьцёх, ці загаварыць? Для тактыкі маўчаньня не хапіла вытрыманасьці. Загаварылі.

Выступіў сам Пуанкарэ з артыкулам пад характэрным загалоўкам «Ліхаманка Эўропы». Пуанкарэ пісаў: «Францыя паказвае прыклад спакою і будзе і надалей трымаць \сябе ў тым-жа духу...».

І так, пасьля кароткага агульнага маўчаньня заклік перш за ўсё да спакою. Свая публіка, перш за ўсё іменна гэтага і патрабуе. За яўна штучным спакоем даволі шырокае разважаньне: «Савецкі Саюз выбраў цяперашні пэрыяд агульнага хваляваньня, каб кінуць бомбу. Агенцтва, ТАСС у апошнія дні распаўсюдзіла па ўсім сьвеце паведамленьне, якое павінна стаць сэнсацыйным. ТАСС перадаў абвінаваўчы акт, складзены Крыленкам супроць некаторага ліку савецкіх грамадзян, абвінавачаных у змове супроць савецкай улады. Пакуль няма нічога, супроць чаго можна было-б супраўдзіць. Савецкі ўрад — у сабе дома гаспадар і мае права ажыцьцяўляць разрэсіі, якія лічыць патрэбным. Але Крыленка імкнецца давесьці, што абвінавачаныя дзейнічалі пры ўдзеле французкага ўраду, які, — як ён адпаўзаецца сьцьвярджаць, — нібыта рыхтаваў узброены напад супроць Расіі. У сувязі з гэтым Крыленка нагла прыблытвае наш генэральны штаб, на чале якога тады стаў генэрал Добеней, супрацоўнік Пэйлевэ. З сапраўднай нясумленнасьцю Крыленка нават называе і Брыяна і мяне... Думаю, што мне няма патрэбы выступаць з абвяржэньнямі недарэчных цьверджаньняў Крыленкі. Але савецкі ўрад, які ня толькі дапускае, але, вілавочна, і заахвочвае падобныя выхадкі з боку сваіх чыноўнікаў, заходзіць надта далёка ва ўменьні падмяняць ролі (??). У той час, як саветы ўцягнулі частку Азіі ў агонь і залілі яе крывёю (?!) (у пяпрашні час агнём ахоплены Інда-Кітай і крывёю заліваг яго французкі імпэрыялізм. Рэдакцыя), у той час, як яны ўтрымліваюць магутную Чырвоную армію і імкнуцца ўсюды (?) выклікаць непаладкі (?!), Францыя мірна завязала з імі дыплёматычныя адносіны і патрабуе ад савецкай улады толькі аднаго — ня ўмешвацца ў яе справы больш, чым яна ўмешваецца ў справы савецкія, значыць, умешваецца (?! Рэдакцыя). Думаю, што Брыян знайшоў жарт Крыленкі ўжо занадта моцным і прасіў нашага пасла ў Маскве зрабіць патрэбныя представленьні высокаму начальству вельмі дасьціпнага пракурора».

Тут, у гэтай тыраде, ёсьць усё, апрача спакою. Тут, наадварот, яўны непакой. Пуанкарэ стараецца падаць свайму твару «добрую міну», адтапырвае пагардліва губу — ня варта, моў, абвяргаць. І ў той-жа час патрабуе дыплёматычнай умяшальнасьці ў справу з боку Брыяна, які таксама фігуруе ў матар'ялах па справе аб падрыхтоўцы ўзброенай інтэрвэнцыі.

— Ня варта абвяргаць. «Але тут-жа ў інтэрв'ю з карэспандэнтам «Юнайтэд Прэс» абвяргае і самым у падзяючайна запальчывым тоне, Пуанкарэ даў інтэрв'ю нашаму прадстаўніку, — паведамляе «Юнайтэд Прэс», — з поваду ўзьнятых у Маскве супроць французкага ўраду абвінавачаньняў, што ён быццам рыхтаваў інтэрвэнцыю супроць СССР. Пуанкарэ характарызаваў усю гэту справу, як «абсалютна ідыётычную выдумку» і адмаўляе ўсякі ўдзел Францыі ў якіх-небудзь змовах супроць Расіі».

Сказана моцна. Людзі, якія спакойна адносяцца да «недарэчных выдумак», так не гавораць.

Але «Юнайтэд Прэс» аказала паслугу Пуанкарэ сапраўды мядзьведжую. Гэта агенцтва, у пошуках ісьціны, зьвярнулася ня толькі да Пуанкарэ, але і да белагвардзейскага генэрала Мілера, што замяняў Кутепава, які ўзьнёсься бясьследна на неба. Пікантна ўжо гэта адно супадзеньне Пуанкарэ і Мілера. Генэрал, само сабой зразумела, заявіў, што «маскоўскія выкрыцьці — гэта хлусьня», але тут-жа, ня вытрымаўшы характару, далаў: «за границай, сапраўды, знаходзіцца 60 тыс. рускіх ваенных, якія заўсёды гатовы выступіць у паход супроць Сталіна». Ён не сказаў на чы сродкі, пад чым камандваньнем рыхтуюцца да паходу гэтыя царскія агрызкі. Аднак, зусім нядаўна ў Парыжы, у прысутнасьці прадстаўнікоў французкага ўраду, адбываўся ваенны парад баявых агрызкаў, так што і бяз слоў ясна было, на чы сродкі праходзіць падрыхтоўка ваеннага паходу.

У нямецкім буржуазным друку ня было повадаў упадаць у паніку і пазбаўляцца языка. Вялікія газэты, якія маюць у Маскве сваіх карэспандэнтаў, могуць спакойна чакаць суда і ўпэўніцца на справе, у якой мэры правільны высунутыя абвінавачаньні.

Аднак, загаварыла клясавае пачуцьцё. Газэта «Гамбургэр Прэмдэнблят» ахотна згаджаецца з тым, што той ці іншы савецкі служачы меў шпіёнскія сувязі з тым ці іншым французам агентам, але выкрыцьцё сувязяй такога роду яшчэ ня служыць падставай, па думцы газэты, для публічнага выкрыцьця. І калі савецкая ўлада не пажадала пакінуць пад спудам выкрытую змову, дык для гэтага, значыць, ёсьць прычыны асобнай уласьцівасьці; гэта жаданьне адцягнуць увагу ад унутраных няўдач (?). Змагаючыся на словах з французкімі імпэрыялістымі, як злосьнымі ворагамі Нямеччыны і зе крытэтальнымі, турэмшчыкамі і вяўмольнымі зіхаремі, друк сапраўды выступіў накорнай служкай французкіх імпэрыялістых. Але, калі французкі імпэрыялізм выступае ў ролі моднага і адкрытага дрэнежніка, які адкідае ўсякі сораг, дык нямецкія палітыкі сьцьвяжаюцца за іні трусьліва і палахліва, як прыхлябацелі імпэрыялізму, што разьлічваюць у часе новай схваткі вырваць адабычу і для сабе. Яны забываюцца, што яны першымі ўпадуць у гэтай схватцы.

(З агляду друку газэты «Правда»)

Фінляндзкі фашызм рыхтуе вайну супроць СССР

Пагроза ўзарваць савецкае паўпрэдзтва

АГІДНЫ ВЫБРЫК ФАШЫСТЫХ

ГЕЛЬСІНГФОРС, 17. Узьнятая за апошні час друкам кампанія супроць савецкага гандлю ўжо дала свае вынікі. Учора фашыстыя дазволі сабе выключны па нагласьці хуліганскі выбрык: фашыстыя выпэцкалі дзёгцем магазын, які гандлюе вырабамі савецкага «Рэзинотреста». Калі служачыя магазыну пачалі ачышчаць намаляваныя фашыстымі на вітрыне магазыну крыжы і надпісы: «прэч рускіх, прэч рускіх тавары», — ля магазына зьявіўся аўтамабіль з некалькімі фашыстымі, якія крычалі: «сьцірайце ці ня сьцірайце — усё роўна савецкі гандаль мы тут зьнішчым». Характэрна, што ўлады ня ўмяшаліся ў гэта і ня ўжылі мер да затрыманьня вінаватых.

Паўпрэдзтва заявіла міністэрству замежных спраў пратэст. Пры патуранньні ўлад, фашыстыя ўсё больш нагледзіць у сваіх выступленьнях, накіраваных супроць СССР. У гадавіну Кастрычніцкай рэвалюцыі паўпрэдзтва атрымала пагражальныя лісты. Па тэлефону паўпрэдзтву пагражалі ўзарваць памяшканьне паўпрэдзтва. Сёньня «Суомэн Сацыял-дэмакраты» друкуе атрыманы ад папусаўцаў ліст, у якім выканком невядомай арганізацыі, якая захавалася пад літарай «Х», заяўляе, што яму даручана ў бліжэйшы час узарваць савецкае прадстаўніцтва, калі савецкія грамадзяне да гэтага часу на вярнуцца на сваю бацькаўшчыну. Са зьместу ліста відаць, што арганізацыя мае выстарчальную колькасьць моцных выбуховых матар'ялаў, якія даны ёй вайсковымі ўстановамі. Установы, якія служаць справе абароны, паводле слоў ліста, таксама, як і «сыпае кіраўніцтва краіны ўхваляюць дзейнасьць папусаўцаў». У лісьце падкрэсьліваецца, што варожыя выступленьні супроць Савецкага Саюзу будуць фашыстымі разьвівацца. Што-ж датычыць адкрытага выступленьня і абвяшчэньня мабілізацыі, — яны, як сьцьвярджае ліст, магчыма будуць адкладзены да зьезду папусаўцаў.

Генштабы дагаварваюцца

ВЕНА, 17. Паводле вестак з Бухарэсту, у лістападзе чакаецца прыезд у Румынію начальніка польскага генштабу. Перагаворы паміж генштабамі ставяць сабе задачай — **УЗМАЦНЕНЬНЕ ВАЕННАГА САЮЗУ ПАМІЖ РУМЫНІЯЙ І ПОЛЬШЧАЙ, СТВАРЭНЬНЕ АДЗІНАГА ВЯРХОЎНАГА КАМАНДВАНЬНЯ САЮЗНЫМІ АРМІЯМІ НА ВЫПАДАК АНТЫСАВЕЦКАЙ ВАЙНЫ, АРГАНІЗАЦЫЮ СУПРАЦОЎНІЦТВА Ў ПРАМЫСЛОВАЙ ГАЛІНЕ І ЗАБЕСЬПЯЧЭНЬНЕ — ЭКАНАМІЧНАЕ І ПАЛІТЫЧНАЕ — ТЫЛУ АБЕДЗЬВЮХ КРАІН Ў ВАЕННЫ ЧАС.** (ТАСС).

Працэс б. дэпутатаў беларускага рабоча-сялянскага клюбу

Правакатары, сышчыкі, дэфэнзыва—кіты абвінавачаньня

ВІЛЬНЯ, 17. Як мы ўжо падавалі ва ўчарайшым нумары «Зьвязды» 18-га лістапада павінна было пачацца ў Віленскім акруговым судзе судовая камедыя — расправа польскага фашызму над 4 б. дэпутатамі беларускага рабоча-сялянскага пасольскага клюбу «Змаганьне» і шасьцю супрацоўнікамі Цэнтральнага сакратарыяту гэтага клюбу.

Сёньняшняя буржуазная польская прэса падае некаторыя новыя даныя пра гэты працэс. Як аказваецца ў ліку шасьці супрацоўнікаў сакратарыяту знаходзяцца наступныя асобы: **Мацей Астапчык, 26 год, Міхась Тарасюк—18 год, Якуб Міско — 18 год, Васіль Лукашык — 19 год, Пётр Пятнун — 18 год і Сымон Жытневіч — 36 год.**

Усе падсудныя, паводле вестак польскай прэсы, знаходзяцца ў Стэфанскай турме ў Вільні і абвінавачваюцца па 102 арт. ч. І б. царскага карнага кодэксу, а іменна — у імкненьні да адарваньня Зах. Беларусі і далучэньня яе да БССР.

З боку абвінавачаньня выклікаецца 57 сьведак — розных правакатараў, сышчыкаў і дэфэнзыўшчыкаў — гэтых кітоў фашысцкага правасудзьдзя ў барацьбе як з рэвалюцыйным рухам польскага пралетарыяту, так і нацыянальна вызваленчым рухам працоўных мас Зах. Беларусі і Зах. Украіны.

Характэрна, што фашысцкі суд адхіліў патрабаваньне падсудных даручэньня ім акту абвінавачаньня на беларускай мове, а таксама патрабаваньне азнаёміцца з актамі справы, каб мець магчымасьць выкрываць правакацыю розных дэфэнзыўных служак.

Склад суда наступны: старшыня — судзьдзя Надушкевіч, судзьдзі — Бжозоўскі і Баброўскі. Абвінавачваць будзе, як мы ўжо падавалі, вядомы рэакцыянэр віца-пракурор Зданові.

Абаранаць падсудных будуць адвакаты: Дурач — з Варшавы, Заштовт, Сакевіцка і Шышкоўскі.

Працэс працягнецца некалькі дзён.

* * *

Сам факт адмовы падсудным у азнаямленьні з актамі справы, нарэшце, выклік 57 сьведак-дэфэнзыўшчыкаў і правакатараў, абвінавачаньне падсудных па 102 арт. ч. І, які гаворыць аб выкрыцьці патаемнага сьпіску, а арыштаваныя, належалі як вядома, да легальнай культурна-асьветнай арганізацыі — усё гэта аж надта выразна сьведчыць аб фабрыкацыі польскім фашызмам гэтага працэсу. Працэс гэты патрабны пілсудчыне як прадлог для пачатку кампаніі па разгроме беларускага нацыянальна-вызваленчага руху. Як мы ўжо ўчора адзначалі, працэс гэты зьяўляецца ня проста працэсам над 6. дэпутатамі, як такавымі, а пачаткам паходу супроць усяго нац.-вызваленчага руху ў Зах. Беларусі для падрыхтоўкі тылоў на выпадак вайны з СССР. А што гэта так, дык ня можа быць ніякага сумненьня. Усеукраінскі пагром, які яшчэ і зараз працягваецца, шалёны тэрор у адносінах да рэвалюцыйнага руху ў Польшчы, перанясеньне кампаніі на разгроме нацыянальна-вызваленчага руху з Зах. Украіны ў Зах. Беларусь і нарэшце тая шалёная ваенная падрыхтоўка, якая зараз адбываецца ў фашысцкай Польшчы — аж надта выразна сьведчаць аб тым, што небясьпека ўзброенага нападу на Савецкі Саюз набліжаецца.

Пралетарыят БССР павінен пільна сачыць за кожным рухам польскага фашызму, каб у кожную хвіліну быць гатовым даць адпор нападаючаму ворагу.

Адказ

арганізатарам інтэрвэнцыі

Выклік камісіі садзейнасьці рэдакцыі «Зьвязды» — адказаць на вылазкі шкоднікаў контр-рэвалюцыянэраў дадатковай падпіскай на пазыку «Пяцігодка — за чатыры гады», у мэтах узмацненьня фінансавай базы пяцігодкі, сустрэў гарачы водгук у рабочых масах гораду Менску.

На прадпрыемствах адбыліся сходы, на якіх рабочыя віталі прапанову «Зьвязды» і ўхвалілі правесьці дадатковую падпіску.

На ЧЫРВОНАСЬЦЯЖНАЙ ГАРБАРНІ «БАЛЬШАВІК» адбыўся сход старых рабочых-актывістых заводу, які пастанавіў прыняць выклік «Зьвязды». Цэхавым камітэтам даручана правесьці дадатковую падпіску на пазыку.

Камісія садзейнасьці дзяржрэдыту ЗАВОДУ «ЭНЭРГІЯ» прыняла выклік. Праведзены гутаркі па цэхах.

20 рабочых дадаткова падпісаліся на 840 руб.

Завод «Бальшавік» выкліканы на сацспаборніцтва па лепшай падпісцы.

Камісія садзейнасьці СНК БССР аднагалосна прыняла выклік камісіі садзейнасьці «Зьвязды». Разгарнулася дадатковая падпіска. За дзьве гадзіны падпіска дасягнула 830 р б.

Рабочая кляса на спробы імпэрыялістых і шкоднікаў контр-рэвалюцыянэраў падарваць абароназдольнасьць савецкае краіны, на панікёрскія крыкі права-«лявацкіх» апартуністых аб «непасільных тэмпах», аб «крызісах», адказвае далейшай ударнай работай па выкананьні прамфінплану, укладваньнем сваіх сродкаў у справу хутчэйшай індустрыялізацыі краіны.

НІ АДНЭЙ ТОНЫ МЕРЗЛАЙ БУЛЬБЫ!

Замаразкі пагражаюць адгрузцы.—Чыгунка несваячасова і няпоўнасьцю падае вагоны. Забясьпечыць бесьперабойную падачу ацепленых вагонаў.

Чыгунка затрымлівае адгрузку

Тысячы фурмавак чакаюць вагонаў

Надыйшлі замаразкі. Навісла рэальная пагроза псаваньня бульбы. З раду месц ужо паступаюць весткі аб тым, што бульба псуецца.

Зараз патрэбны самыя сур'ёзныя меры, каб паскорыць адгрузку, каб не затрымліваць падачы вагонаў, каб не стварацъ прббак на станцыях — бульба павінна ў самы хуткі тэрмін прыбыць на месца назначэньня.

Між тым, чыгунка зусім

ПЕРШЫЯ ВЫНІКІ выбараў у польскі сойм

Усё разьвіцьцё прадвыбарчай кампаніі ў фашыстскай Польшчы, якая праходзіла ва ўмовах самага жорсткага бешага тэрору, ужо раней давала нам магчымасьць прадбачыць у асноўным тыя «цуды», якія павінны былі выйсьці з выбарчых урн. Гутарка ідзе аб «цудах», якія здарыліся пад камандай фашыстска-паліцэйскай дыктатуры Пілсудзкага. Было-б вялікай памылкай лічыць лічбовыя вынікі выбараў у буржуазны парламант — пакуль, дакладней фатаграфіяй расстаноўкі клясавых сіл. Тым больш памылкай лічыць колькасныя результаты выбараў у польскі сойм фатаграфіяй таго, што сапраўды адбываецца сярод шырокіх мас Польшчы.

Пілсудзкі сьпяткуе «перамогу». Для кожнага ясна, што характар гэтай выбарчай «перамогі» асьвятляецца перш за ўсё і выключна нябывалым па сваёй лютасьці белым тэрорам. Перад тварам эканамічнага крызісу, у абставінах агульна-палітычнага крызісу, які перажывае Польшча, ва ўмовах калі польскі імпэрыялізм ліквідаванага рыхтуецца да вайны супроць СССР, Пілсудзкі пайшоў на выбары з мэтай умацаваньня пахіснутай фашыстскай дыктатуры, у мэтах палітычнага ўсяе фашыстскае сыстэмы. У выезд кампартыі Польшчы так адзначаў мэту назначаных выбараў у сойм: «... урад Пілсудзкага мрыюзіць у рух усе сродкі дзеля таго, каб разьбіць і дэзарыентаваць масы, а таксама забясьпечыць сацыял-фашызму, накіравана на тое, каб адцягнуць увагу мас ад рэвалюцыйнага змаганьня ў бок канстытуцыйных спрэчак, на тое, каб прыкрыць фашыстскую дыктатуру чым ці іншым сойміным гарнітурам...»

Урад Пілсудзкага, які ніяко залоўта на выбараў пусьнамі свайго дыктатара заявіў, што ён ня можа не перамагчы на кадыдацкіх выбарах, разгарнуў такі тэрор на ўсёй краіне, параўнальна з яким блядне ўсё, што бачылі да гэтага часу працоўныя Польшчы, Зах. Беларусі і Зах. Украіны. Сутнасьць гэтага белага тэрору, які вынікае з усёй палітыкі польскага фашызму, заключалася і заключаецца ў тым, каб вынішчыць, у літаральным сэнсе гэтага слова, кампартыю, каб магутнымі тэрарыстычнымі ўдарамі арабіць немагчымай мабілізацыйную работу КПП сярод шырокіх працоўных мас.

Гэты прадвыбарчы тэрор не насіў свайго звычайнага, штодзённага характару. Ён выяўляўся ў такіх мерапрыемствах фашызму, як карныя экспэдыцыі на Вахоўніи Беларусі і Зах. Украіне, дзе акупанты распраўляліся ня з сотнямі і нават не з пазоўнымі тысячамі, а з дзесяткамі і сотнямі тысяч працоўнага масеньніцтва. Тэрор выяўляўся ў такіх мерапрыемствах ураду, як пагазоўныя вобыскі ў рабочых кварталах гарадоў, як масавыя арышты працоўных на ўсёй Польшчы, як арганізацыя ладу суловых працэсаў з прыжімі катаржнымі прысудамі і т. д., і т. д. Гэтым ўдарам тэрору, цесна зьвязаным з агульнымі, так сказаць, генэральнымі начачамі польскага фашызму, ставілі мэтай разбіць на галаву камуністычны авангард працоўных.

Самы дзень выбараў зьяўляўся днём асабліва вострых атак на шырокія пралетарскія масы. Варта прачытаць толькі сухую зводку падзей за 16 лістапада, каб арэзумець, што «перамога» фашызму вынікае перш за ўсё з бязьмітаснага крывавага залушэньня рэвалюцыйных мас.

Трэба падкрэсьліць в усёй сілай, што тэрор супроць антыфашыстскага блёку праводзіўся і праводзіцца ўсім фашыстскім лягерам, пачынаючы ад Пілсудзкага і канчаючы правадырамі ПНС і беларускіх і украінскіх нацыянал-фашыстаў. Класа супроць класы сталкі і сталь у непрымірымай барацьбе.

Толькі тады, калі мы ўлічым гэты характар прадвыбарчага тэрору, калі мы арэзумеем, што польскі фашызм кідаў усе свае сілы для таго, каб разьбіць рэвалюцыйны лягер, калі мы будзем камэнтаваць, што фашызм, каб атрымаць «перамогу», наводзе загадзя складаную пляну іншу на фальсыфікацыю рэзультатаў выбараў, тольні тады будзе ясным характар лічбовай «перамогі», якую атрымаў Пілсудзкі на выбарах.

Варта прачытаць паведамленьні аб тым, што «усе галасы і ўсе мандаты ад ЗБ і ЗУ атрымаў Пілсудзкі», каб арэзумець усю ілюзорнасьць «перамогі». Можна прадсказаць, як галасавалі працоўныя Зах. Украіны, якіх забівалі і забіваюць у разьмерах, нябачаных да гэтага часу, карныя экспэдыцыі акупантаў! Варта прыпомніць, што яшчэ летам гэтага году на Лідзкіх выбарах пры найпяжэйшых умовах рабоча-селянскі блёк атрымаў 30.000 галасоў і тры мандаты з пяці, варта прыпомніць магутныя выступленьні працоўных сялян у Алекшыцах, Горадзенскай акрузі, каб зразумець «перамогу» Пілсудзкага на «ўсходніх крэсах»! Варта прыпомніць, што Чырвоная Дамброва зьяўлялася і зьяўляецца крэпасьцю камунізму, каб зразумець, што лічба — 22.000 галасоў, паданых у Дамброўскім басэйне на камуністых, гаворыць аб нагнай фальсыфікацыі выбараў з боку фашызму.

Зусім відавочна, што соймавая «перамога» Пілсудзкага ня ў стане вырашыць эканамічнага і палітычнага крызісу, які ўсьцяж завастраецца і паглыбляецца ў Польшчы. Але таксама зусім відавочна, што сьледам за гэтай соймавай «перамогай» пасьледуе яшчэ больш шалёнае, разгорнутае наступленьне польскага фашызму на рабочую клясу, на працоўнае селянства, на прыгнечаныя народы і іх правадыра—кампартыю, што яшчэ больш актыўна будзе разгортвацца падрыхтоўка ўзброенай інтэрвэнцыі супроць СССР, падрыхтоўка практычная выкананьня вялікіх плянаў.

Ясна, што ў адэцыі вынікаў выбараў мы ня можам абмежавацца толькі адэкай характару «перамогі», якую па колькасных, вонкавых выніках атрымаў Пілсудзкі. Выбары паказалі абсалютную правільнасьць таго аналізу, які даваў у адэцыі настроэў шырокіх працоўных мас гораду і вёскі апошні V зьезд КПП.

Што мы маем у Польшчы і што яшчэ і яшчэ раз з усёй яскравасьцю падкрэсьлілі скончаныя выбары ў сойм?

Па-першае, ня гледзячы на ўвесь тэрор, на тую жорсткую вайну, якую разгарнуў Пілсудзкі пры актыўнай дапамозе сацыял- і нацыянал-фашыстых супроць лягеру рэвалюцыі, уплыў кампартыі Польшчы расьце, сілы камунізму ў шырокіх масах мацнеюць. Канцэнтраваны ўдар фашыстска-паліцэйскага тэрору ахвяры рэвалюцыйнымі масамі Польшчы, ЗВ і ЗУ, піраванымі нашай братняй КПП. Гэты ўдар ня толькі адбіты, але працоўныя масы на ўдар адказалі ўдарам, адказалі разгортваньнем контр-наступленьня і наступленьня супроць фашыстскае дыктатуры.

Польскаму фашызму не ўдалося разьбіць КПП. Наадварот — уплыў кампартыі значна вырас у масах. У гэтым заключаецца найлыбейшы палітычны сэнс рэзультатаў на толькі і ня столькі саміх выбараў, колькі ўсяе выбарчае кампаніі, усяго ходу клясавага змаганьня, якое разгортваецца і абастраецца.

Па-другое, катастрафічна падаюць уплывы ў масах — галоўнага ворага кампартыі ў рабочай клясе і працоўных масах сялянства — Цэнтралеву і, перш за ўсё, ППС. Цэнтралеў пацярпеў буйное палітычнае паражэньне на выбарах. Гэта паражэньне ППС і ўсяго Цэнтралеву зьяўляецца цічым іншым, як перамогай камунізму, як паслабленьнем сіл фашызму. ППС растарпула ў часе выбарчай кампаніі шырокую апазыцыйную, «левую» дэмагогію. Увесь Цэнтралеў прабаваў у сваёй прадвыбарчай кампаніі зьвесьці працоўныя масы на шляхі «дэмакратычнай дыверсіі і такім чынам разьбіць іх у барацьбе з фашыстскай дыктатурай». Які-ж рэзультат? Рэзультат яркі выяўляецца ў тых лічбовых выніках выбараў, перш за ўсё ў рашаючых рабочых цэнтрах Польшчы — Варшаве, Лодзі, Дамброўскім басэйне, якія не ўдалося ўтаіць нават фашыстскаму тэрору. Ва ўсіх гэтых трох цэнтрах камуністы атрымалі значную пераважную большасьць галасоў параўнальна з ППС.

КПП б'е ППС і Цэнтралеў у важнейшых рабочых крэпасьцях Польшчы. Гэта адзін з самых важных, самых рашаючых палітычных вынікаў выбараў. Тыя рабочыя, якія да гэтага часу яшчэ шчыра вярылі ў «левую» фразу ППС, пераконваюцца ў поўным банкрутстве сацыял-фашыстскіх служак Пілсудзкага і пераходзяць у лягер камунізму. Так, у выбарчай акрузе № 189 (Чэрнякоўская вуліца — рабочы раён Варшавы) — камуністы атрымалі 555 галасоў, Цэнтралеў — 115. Выбарчая акруга № 99 (Лешно рабочы раён) камуністы — 320 галасоў, Цэнтралеў — 7, пілсудчыкі — 112. Выбарчая акруга № 88 (Даіна вул. — рабочы раён) камуністы — 486 галасоў, Цэнтралеў — 18, Бунд — 120, Пілсудзкі — 173. Такім чынам, у радзе важнейшых рабочых раёнаў камуністы ідуць пераважнай сілай у пралетарскіх масах. Надзвычай цікавым зьяўляецца той факт, што адзіным прадстаўніком пралетараў Варшавы ў сойме будзе толькі камуністы. Пілсудзкі згубіў свой апошні мандат у сойме ад Варшавы.

Мы ўжо адзначалі вышэй, што, ня гледзячы на ўсе фальсыфікацыі і тэрор, — рабоча-селянскі блёк вышаў в палітычнай перамогай. Толькі так можа стаць пытаньне пры агульнай адэцыі ўсе выбарчае кампаніі. Зразумела, што нельга падыходзіць да лічбаў фашыстскай выбарчай арытмэтыкі ізаляванна ад усёй абстаноўкі абвастранай клясавай барацьбы ў краіне, ад усёй тэй вялікай палітычнай кампаніі, якую правяла КПП перад выбарамі ў самых шырокіх масах працоўных.

Палітычны баланс прадвыбарчай кампаніі — узмацненьне ўплыву партыі ў масах, ня гледзячы на шалёны тэрор, не сувязі з фабрыкамі і заводамі, прыкінуценьне ў новыя раёны, падзеньне ўплыву ППС—ярка гаворыць аб тым, што кампартыя выйшла з выбараў з перамогай.

Усё вялікае значэньне гэтай перамогі будзе асабліва ясным, калі мы ўлічым, што кампартыя Польшчы ішла на выбары з разгорнутай праграмай пралетарскай рэвалюцыі, як адзінага спосабу да вырашэньня крызісу. Працоўныя масы, якія пайшлі за кампартыяй, ішлі за гэтай ня праграмай, выступалі за рабоча-селянскі савецкі ўрад, за рэвалюцыйнае зьвяржэньне фашыстскай дыктатуры.

Буйное палітычнае значэньне набывае ўся выбарчая кампанія польскай кампартыі і рад не носьнехаў і перамог ва ўмовах небясьпекі антысавецкай вайны. Мы ведаем з паказаньняў правадыроў «прампартыі» аб тым, якую ролю павінна будзе адыгрываць Польшча ў антысавецкай інтэрвэнцыі. Працоўныя Польшчы і яе авангард — КПП змагаюцца на самым адказным участку міжнароднага рэвалюцыйнага фронту. Дэманстрацыя сілы камуністычнае партыі — гэта дэманстрацыя тэй рэвалюцыйнай арміі, якая як адзін выступае ў абарону Савецкага Саюзу і як адзін аддасьць сваё жыцьцё справе ажыцьцяўленьня ленінскага лёзунгу — ператварэньня імпэрыялістычнай вайны ў вайну грамадзянскую. Нягай не забываюць аб гэтым арганізатары і натхняльнікі новай інтэрвэнцыі!

Тыя посьпехі, якіх дабілася кампартыя Польшчы на пройдзеным этапе клясавага змаганьня, былі магчымы толькі дзякуючы правільнай бальшавіцкай лініі, якую ажыцьцяўляе партыя і яе Цэнтральны Камітэт. V зьезд КПП, які адбываўся незадоўга да выбараў, стварыў тыя неабходныя прадпасылкі, якія робяць нашу брацкую польскую партыю — сапраўды баляздольнай, бальшавіцкай і згуртаванай. V зьезд, які нанёс руйнуючы ўдар па правай групе польскае партыі (Варскі, Кастшэва, Лапінскі), які мабілізаваў партыю для далейшай рашучай барацьбы супроць правага апартунізму і «левага» авантурызму, стварыў падставу для бальшавіцкага аладзіства, стварыў тую абстаноўку, якая дала магчымасьць гэраічнай КПП правільна вырашыць стаўныя перад ёй задачы і правільна разгарнуць у даным выпадку усю выбарчую кампанію.

Вразумела, што ні выбары ў сойм, ні новы сойм, ні дэмакратычная балбатня апазыцыйных партый ня вырашаць крызісу, якім ахоплена фашыстская Польшча. Польшча ўступае зараз у парыяд новых, яшчэ больш вострых клясавых баёў. Перад нашай братняй кампартыяй Польшчы паўстаюць гістарычнай важнасьці задачы. ... «Указваючы масам на прыклад вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі, на заваёвы 12 год дыктатуры пралетарыяту, на разьвіцьцё сацыялістычнага будаўніцтва, прапінаставляючы тэтаму вынікі 12 год буржуазных урадаў, 4 год фашыстскай дыктатуры — партыя разгортвае перад масамі праграму пераможнай пралетарскай рэвалюцыі ў Польшчы, партыя пераконвае масы, што няма для іх іншага выхаду з крызісу, як зьвяржэньне фашыстскае дыктатуры, шляхам узбраенага паўстаньня і ўстанаўленьня дыктатуры пралетарыяту», — так зусім правільна паказвае V зьезд КПП тыя асноўныя шляхі, па якіх павінна разгортвацца і разгортваецца работа кампартыі Польшчы.

Вядучы бязьлітасную барацьбу супроць правага ўхілу, ці галоўнай небясьпецы, супроць яго прадстаўнікоў у партыі — групы Варскага-Кастшэвы, дамагаючы прымірэнцаў і двурушнікаў, даючы адпор «леным» фразам, КПП, на кіраўніцтвам свайго ЦК, будзе пабальшавіцку і надалей вырашаць усе задачы падрыхтоўкі і арганізацыі пралетарскай рэвалюцыі ў Польшчы.

Лінія „найменшага супраціўленьня“

ГРУБЫЯ СКРЫЎЛЕНЬНІ ЛІНІІ ПАРТЫІ, ДАПУШЧАНЫЯ Ў РАДЗЕ МЕСЦ У АДНОСІНАХ КАЛГАСАЎ, ПАГРАЖАЮЦЬ РАЗЬВІЦЬЦЮ СПЭЦЫЯЛІЗАВАНЫХ ГАСПАДАРАК, ДАПАМАГАЮЦЬ КУЛАЦТВУ

Надаўна Калгасцэнтр БССР атрымаў вымову за недапушчальнае адставаньне калгасных сыстэмы ў выкананьні пляну загатовак збожжа і бульбы. Загатоўкі па калгасах праходзілі самацёкам, а калгасныя органы ня прымалі рэальных мер да напежнага іх узмацненьня. Раённыя арганізацыі абмежаваліся ролямі спакойных глядачоў, лічачы, што «ў калгасах мы заўсёды зможам узяць».

Вестні з месц за апошнія дні не даюць пакуль малюнку перапому ў калгасах. Мясцовыя арганізацыі і ў першую чаргу райкалгасаюзы, бясспрэчна, яшчэ не разгарнулі належнай масавай работы сярод калгасьнікаў за неадкладнае і поўнае выкананьне загатовак.

Але разам з тым, З РАДУ МЕСЦ УЖО СЫГНАЛІЗУЮЦЬ, ШТО АЖЫЦЬЦЯЎЛЕНЬНЕ ДЫРЭКТЫВЫ ПАРТЫІ АБ ЗАГАТОЎКАХ У КАЛГАСАХ ГРУБА СКАЖАЮЦЦА, ШТО РАЁНЫ «БЯРУЦЬ» У КАЛГАСАХ СТОЛЬКІ, СКОЛЬКІ НЕ ХАПАЕ ДЛЯ ВЫКАНАНЬНЯ УСЯГО РАЁННАГА ПЛЯНУ. Частка раённаў ідзе па лініі найменшага супраціўленьня, не разгортваючы работы сярод адзінаасобнікаў і не арганізуючы націску на кулака, а звальваючы большую частку загатоўчых плянаў на сацыялістычны сэктар. Правааапартуністычная практыка тут характарызуецца таксама прымірэнчымі адносінамі да кулака, ідзе побач з перагібамі ў адносінах да серадняка і нават бедняка.

Гомельскі РВК разьвярстаў заданьне па збожжазагатоўках у 700 тон наступным чынам: 300 тон павінны даць калгасы, 400—адзіныаасобнікі. І гэта ў той час, калі калгасы раёну яднаюць усяго каля 10 проц. двароў. Кулака-ж бялцца «пакрыўдзіць». Цьвёрдыя заданьні кулацка-заможнай часткай вёскі ня выконваюцца, і ад гэтым наогул ніхто сур'ёзна не клапоціцца.

Такі-ж малюнак нагляднецца ў Старобінскім, Брагінскім і іншых раёнах. Рэкорд галавацяпства, аднак, пабіў Круглянскі раён. КАЛГАСАМ, ЯКІЯ ЯДНАЮЦЬ КАЛЯ 17 ПРОЦ. ДВАРОЎ. ДАНА ЦЬВЁРДАЕ ЗАДАНЬНЕ—ВЫКАНАЦЬ 42,1 ПРОЦ. УСЯГО РАЁННАГА ПЛЯНУ ЗБОЖЖАЗАГАТОВАК. ПРЫЧЫМ, ЗАДАНЬНЕ НЕ ПАДЗЕЛЕНА НА АБАВЯЗКОВУЮ І НЕАБАВЯЗКОВУЮ ЗДАЧУ.

На адзін калгасны двор у сярэднім прыпадае каля 6 цэнтн. збожжа, у той час, калі на адзін адзінаасобны двор—толькі 1,5 цэнтн.

На прыходзіцца даводзіць вялізарнай шкоды, якую наносіць калгаснаму руху такая палітыка некаторых раённых арганізацый, якія фактычна ліквідавалі пераваг, даныя калгасам партыяй і савецкім урадам. Калгасам Круглянскага раёну загадана было здаць у абавязковым парадку ў тры разы больш, чым гэта прапанавалася цэнтрам. Прадастаўленьне такіх «пераваг» калгасам дало нозыр у рукі кулака, які скарыстаў грубыя перагібы мясцовых арганізацый для разгортваньня антыкалгаснай агітацыі.

Ня дзіва, што ў радзе калгасаў няправільна падыходзяць да пытаньня аб добраахвотнай здачы калгасьнікамі лішкаў той долі ўраджаю, якая ім належыць, калі самі раённыя арганізацыі порушаюць устаноўленыя дырэктывамі партыі прынцыпы. Замест таго, каб весьці масавую работу сярод калгасьнікаў за добраахвотную здачу лішкаў дзяржаве, яны займаюцца адміністраваньнем, адным росчаркам пяра зьвяртаючы — прапануючы — «здаць столькі». Круглянскія-ж галавацяпы падышлі да пытаньня з выключнай лёгкадумнасьцю, даўшы калгасам пляны, якія яўна парушаюць гаспадарную роўнавагу калгасаў. Характэрна, што пасьля ўмяшальнасьці прадстаўніка Калгасцэнтру, круглянскія арганізацыі зараз-жа зьнізілі заданьне калгасам з 575 да... 243 тон, з якіх абавязковых толькі 189 тон.

Асабліва частымі сталі перагібы ў адносінах калгасаў у сувязі з бульбазагатоўкамі. Трэба сказаць, што гэтая важнейшая кампанія праходзіць яшчэ незадавальняюча па рэспубліцы ў цэлым, хаця некаторага зруху ўжо мы дабіліся. БССР—АДЗІН З АСНОЎНЫХ ПАСТАЎШЧЫКОЎ БУЛЬБЫ ДЛЯ ЎСЯГО САЮЗУ, БУЛЬБУ ТРЭБА АДГРУЖАЦЬ ЗВЫШЭЙШЫМІ ТЭМПАМІ, БО ЎЖО НАБЛІЖАЮЦЦА ЗАМАРОЗКІ, але раённы і калгасная сыстэма яшчэ ня ўжылі рашучых мер, якія забясьпечвалі-б поўнае і своячасовае выкананьне заданьня. Кулацка-заможны двор цьвёрдых заданьняў няў у радзе месц ня выконвае, або выконвае вельмі слаба, а каб прымусіць яго да гэтага, рэальна робіцца вельмі мала. Масавая кампанія сярод адзінаасобнікаў—середнякоў і беднякоў за здачу лішкаў дзяржаве радка дзе вядзецца з патрэбнай энэргіяй. Дрэнна выконваюць пляны і калгасы.

Зараз, калі ўзмацніўся націск з боку цэнтру, многія раёны імкнуцца вырашыць задачу вельмі проста—націскаючы на калгасы. Прычым, пытаньне НЯ СТАВІЦЦА ТАК, што калгасы не накаючы ні адной хвіліны, гавінны здаць лішкі бульбы, пакінуўшы сябе такую колькасьць, якая сапраўды патрэбна для забясьпячэньня кармавой базы. Раённыя арганізацыі перагнулі палку, усім сваім цяжарам навіўшыся на калгасы сэктар, патрабуючы, каб ён выручыў раённы плян, каб ён расплачваўся за апартуністычную бязьдзейнасьць мясцовых арганізацый у адносінах кулацка-заможнай часткі вёскі.

Зусім відавочна, што адны калгасы ня могуць запоўніць шчыліны ў раённым бульбазагатоўчым пляне без таго, каб не разбурыць сваю кармавую базу, асабліва ў спэцыялізаваных калгасах.

Да чаго дайшло галавацяпства ў некаторых раёнах сьведчаць наступныя факты. На заўвагу члена праўленьня Калгасцэнтру БССР т. Брытавай, што калгасам прыходзіцца выконваць плян бульбазагатовак за лік адгрузкі частка кармавога фонду, кіраўнікі арганізацыі Койданаўскага раёну адказалі:

— Зараз бульбу забярэм, а потым дамо. Нам загадана адгрузіць. Загад павінен быць выкананы, і ўсё.

У Азарыцкім раёне калгасам натэгарычна запрапанавана адгрузіць 30 проц. усяго свайго валавога ўраджаю бульбы, у той час, як БССР у сярэднім адгружае толькі 14 проц. Спэцыялізаваныя сьвіноводныя і жывёлагадоўчыя калгасы гэтага раёну літаральна застаюцца зусім бяз бульбы.

Аб аналёгічных фактах паведамляюць з Слуцкага, Клічаўскага і інш. раёнаў. Ніякія довады райкалгасаюзаў аб тым, што такія перагібы адмоўна адаб'юцца на разьвіцьці спэцыялізаваных калгасаў, ня прымаюцца пад увагу. Не дапамагаюць і спасыланьні на зусім ясныя і катэгарычныя дырэктывы—пры правядзеньні бульбазагатовак абавязкова ўлічваць кармавыя патрэбы ў спэцыялізаваных гаспадарках.

Неабходна прыняць самыя рашучыя меры, каб фарсаваць той пералом, які мы маем у справе адгрузкі бульбы і ў бліжэйшыя-ж дні цалкам выканаць плян адгрузкі, але трэба рашуча ударыць па спробах ажыцьцявіць гэтую задачу, ідучы па лініі найменшага супраціўленьня, г. зн. навальваючыся на калгасы, і па лініі праваапартуністычнай практыкі, прымірэнча адносячыся да кулака, не вядучы ніякай работы сярод адзінаасобнікаў-беднякоў і сераднякоў.

НЕАБХОДНА ВЕСЬЦІ БАРАЦЬБУ З ІМКНЕНЬНЕМ НЕКАТОРЫХ КАЛГАСАЎ УТАІЦЬ СВАЕ САПРАЎДНЫЯ ТАВАРНЫЯ ЛІШКІ ХЛЕБА І БУЛЬБЫ, З ЗАЦЯГВАНЬНЕМ ТЭРМІНУ ВЫКАНАНЬНЯ ЗАГАТОЎЧАГА ПЛЯНУ, але яшчэ больш рашучую барацьбу трэба весьці з галавацяпамі, якія шляхам націску на калгасы, забіраюць у іх ня толькі таварныя лішкі, але і кармавыя фонды, што робіць немагчымым ажыцьцяўленьне дырэктыў аб разьвіцьці сьвіноводзтва і жывёлагадоўлі. На барацьбу з такой праваапартуністычнай практыкай, якая вядзе да зрыву мерапрыемстваў партыі ў абслугу хутчэйшага вырашэньня мясной праблемы, трэба мабілізаваць увагу партарганізацый.

Ул. Л.

ЗА ЛІНІЮ ПАРТЫІ

ПЛЕНУМ ЦКК ПАТРАБУЕ АД БУХАРЫНА, РЫКАВА, ТОМСКАГА АКТЫЎНАЙ БАРАЦЬБЫ СУПРОЦЬ ПРАВЫХ І „ЛЕВЫХ“ АПАРТУНІСТЫХ

РЭЗАЛЮЦЫЯ ПЛЕНУМУ ЦКК КП(б)Б

I.

Пленум ЦКК КП(б)Б адзначае, што разгорнутае сацыялістычнае наступленьне па ўсім фронце, рашучае правядзеньне палітыкі ліквідацыі кулацтва, як класы, на аснове суцэльнай калектывізацыі, гіганцкія посьпехі сацыялістычнага будаўніцтва, якія дасягнуты рабочай клясай пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі, выклікаюць шалёнае супраціўленьне супроць дыктатуры пралетарыяту з боку ўсіх варожых сіл (акадэмічная блёкада, шкодніцтва, падрыхтоўка нападу на СССР), якія прабуюць сарваць будаўніцтва сацыялізму і знішчыць краіну дыктатуры пралетарыяту.

У гэтых умовах абвостранага клясавага змаганьня, пры наяўнасьці труднасьцяй сацыялістычнага росту, ажывілі свае дзейнасьць апартуністычныя элемэнты ўнутры нашае партыі, паднялі галаву і правыя і «левыя» апартуністыя, якія імкнуцца гнусная спэкуляцыяй на нашых труднасьцях сьцягнуць партыю з ленінскіх пазыцый.

На гэтай-жа падставе склаўся ў апошні час гнілы бяспрынцыпны правa - «лявацкі» блёк Сырцова - Ламі надзэ, які імкнуўся антыпартыйнай, раскольніцкай, двурушніцкай дзейнасьцю атакаваць генэральную лінію партыі і ленінскае кіраўніцтва ЦК на чале з т. Сталіным, стаўшы гэтым самым на шлях падрыву дыктатуры пралетарыяту.

Гэта антыпартыйная работа правa-«лявацкага» блёку падрыхтавана змаганьнем супроць партыі правымі апартуністымі на чале з Бухарыным, Рыкавым і Томскім. Упартае маўчаньне былых підэраў правых перад наяўнасьцю агідных фактаў двурушніцкай, фракцыйнай работы ў радох партыі (Руцін, Марэцкі, Нусінаў і інш.), сьведчыць аб іх сьвядомым імкненьні стаць прыцягальным цэнтрам для ўсіх сіл, якія змагаюцца супроць генэральнай лініі партыі.

Пленум ЦКК КП(б)Б цалкам і поўнасьцю далучаецца да пастановы Бюро ЦК і прэзыдыуму ЦКК ад 10 лістапада па гэтым пытаньні. Пленум упэўнен, што ЦК і ЦКК УсеКП(б) прымуць у адносінах да Сырцова - Ламінадзэ, Шацкіна і інш. самыя рашучыя арганізацыйныя меры, ня спыняючыся перад выключэньнем іх з партыі, паставіўшы такім чынам пытаньне перад былымі підэрамі правых — Бухарыным, Томскім і Рыкавым, што пры ўмовах, калі яны ня стануць на шлях антыўнага змаганьня за генэральную лінію партыі, супроць апартунізму і, галоўным чынам, супроць правага апартунізму, як галоўнай небясьпекі на даным этапе, то ў адносінах да іх будуць ужыты пастановы XVI зьезду УсеКП(б) аб несумяшчальнасьці поглядаў правых з прабываньнем у радох партыі.

Пленум ЦКК заклікае ўсю КП(б)Б да яшчэ большай пільнасьці і ідэёва-арганізацыйнай непрымірымасьці ў змаганьні за генэральную лінію партыі, супроць правага апартунізму, як галоўнай небясьпекі, супроць «левых» апартуністых, супроць двурушнікаў і прымірэнчых адносін да ўхілаў ад генэральнай лініі партыі.

II.

Наступленьне сацыялізму па ўсім фронце і зьвязанае з гэтым завастрэньне клясавага змаганьня выклікаюць «актывізацыю ў радох партыі нацыянальных ухілаў у бок вялікадзяржаўнага і мясцовага шавінізму» (з рэз. XVI зьезду). Галоўнай небясьпекай на даным этапе зьяўляецца вялікадзяржаўны шавінізм, сутнасьць якога заключаецца ў імкненьні абыйсьці нацыянальную розьніцу мовы, культуры, быту; у імкненьні падрыхтаваць ліквідацыю нацыянальных рэспублік і абласьцяй; у імкненьні падараваць прынцыпы нацыянальнай роўнасьці і разьвіваць палітыку партыі па нацыяналізацыі апарату, нацыяналізацыі друку, школы і інш. дзяржаўных і грамадзкіх арганізацый». (Сталін, XVI зьезд УсеКП(б). Разам з гэтым ні ў якім разе не павінна быць аслаблена змаганьне супроць беларускага, польскага, яўрэйскага і інш. шавінізму.

Контр - рэвалюцыйны беларускі нацыянал - дэмакратызм вядзе змаганьне супроць дыктатуры пралетарыяту, за капіталістычную рэстаўрацыю, стварачы агульны фронт з беларускім нацыянал - фашызмам па той бок мяжы (Луцкевіч, Станкевіч і інш.), ён зьяўляецца такім чынам, сустаўной часткай польскага фашызму. Таму пленум лічыць, што змаганьне супроць контр - рэвалюцыйнага беларускага нацыянал - дэмакратызму зьяўляецца неабходнай умовай правядзеньня ленінскае нацыянальнай палітыкі ў БССР.

У радох КП(б)Б выявілася поўная праслойка нацыянал - апартуністых, якія зьяўляюцца агентурай нацыянал-дэмакратызму, карэньні якога зрасьліся з правым апартунізмам.

Пленум ЦКК цалкам і поўнасьцю ўхваляе пастановы пленуму ЦК КП(б)Б па нацпытаньні, пастанову аб несумяшчальнасьці падзяленьня поглядаў нацыянал - апартунізму з прыналежнасьцю да КП(б)Б і пастанову ў адносінах да Ігнатоўскага (вывад яго з ЦК і перадача пытаньня ў ЦКК аб прабываньні яго ў радох КП(б)Б), а таксама пастанову ў адносінах да тав. Васілевіча, аб аслабленьні яго ад абавязкаў сакратара ЦК КП(б)Б.

Пленум ЦКК даручае прэзыдыуму ЦКК і ўсім кантрольным камісіям КП(б)Б весьці бязьлітаснае змаганьне з нацыянал - апартунізмам у радох КП(б)Б, ажыцьцяўляючы пастанову аб несумяшчальнасьці падзяленьня поглядаў нацыянал - апартунізму з прабываньнем у радох КП(б)Б.

Пленум ЦКК адзначае, што да гэтага часу кантрольныя камісіі вялі невыстарчальную работу ў змаганьні за правядзеньне ленінскай нацпалітыкі, таму пленум указвае ўсім кантрольным камісіям на неабходнасьць рашучага ўзмацненьня змаганьня за правядзеньне нацпалітыкі партыі і мабілізацыі КП(б)Б супроць вялікадзяржаўнага шавінізму, як галоўнай небясьпекі на даным этапе, супроць нацыянал-апартунізму, як буржуазнай агентуры у радох КП(б)Б, і супроць іншых шавінізмаў, дабіваючыся ўзмацненьня інтэрнацыянальнага выхаваньня, рашучага ўмацаваньня беларусізацыі і будаўніцтва беларускай культуры, нацыянальнай па зьмесьце, забясьпечыўшы моцнае пралетарскае кіраўніцтва гэтым будаўніцтвам.

Пленум ЦКК выказвае цьвёрдую ўпэўненасьць, што КП(б)Б, як і ўся наша партыя, нанясе руйнуючы ўдар па правым апартунізьме, як галоўнай небясьпецы на даным этапе, па «левым» апартунізьме, права-«лявацкім» блёку, па нацыянал-апартунізьме ў радох КП(б)Б, па двурушніцтве і па прымірэнчых адносінах да ўхілаў ад генэральнай лініі партыі. КП(б)Б у гэтым змаганьні яшчэ шчыльней згуртуецца пад бальшавіцкім кіраўніцтвам ленінскага ЦК УсеКП(б) і яго выпрабаванага правадыра — т. СТАЛІНА і забясьпечыць пасьпяховае выкананьне пяцігодкі за чатыры гады і канчатковую перамогу сацыялізму.

ПАСТАНОВА САКРАТАРЫЯТУ ЦК КП(б)Б

У адмену пастановы Сакратарыяту ЦК КП(б)Б ад 1 лістапада 30 г.—правядзеньне месячніку „Часопісь „Беларуская Работніца і Сялянка“—у масы“ пачаць з 15-га лістапада

ПАДПІСВАЙЦЕСЯ СВАЯЧАСОВА на СЬНЕЖАНЬ на газэту „ЗЬВЯЗДА“
(Орган ЦК КП(б)Б)
Свячасовая падпіска ГАРАНТУЕ АКУРАТНУЮ ДАСТАЎКУ газэты з 1-га сьнежня.

Беларускі нацыянал-дэмакратызм і вялікарасійскі шавінізм на ідэалёгічным фронце БССР

Я. СЯКЕРСКАЯ

Сучасны этап будаўніцтва сацыялістычнага грамадзтва, этап разгорнутага наступленьня на капіталістычныя элементы праходзіць ва ўмовах жорсткага і складанага, адкрытага і скрытага клясавага змаганьня.

У нацыянальных рэспубліках нашага Саюзу клясавае змаганьне набывае спэцыфічны характар. Гэтае змаганьне праяўляецца на ідэалёгічным фронце у першую чаргу ў форме розьнага роду шавінізму, пачынаючы ад вялікарасійскага шавінізму і канчаючы ўсімі відамі мясцовага шавінізму (украінскага, беларускага, польскага, яўрэйскага і т. д.), накіроўваючы вострасьць свайго змаганьня супроць ленінскай нацыянальнай палітыкі.

Процэс СВУ на Украіне і дзейнасьць контр - рэвалюцыйнага нацыянал-дэмакратызму у БССР—яркія прыклады на агульным фоне жорсткага клясавага змаганьня, накіраванага супроць дыктатуры пралетарыяту.

Таксама як і ва ўсім нашым Саюзе, так і ў Савецкай Беларусі галоўнай небясьпекай зьяўляецца, відома, вялікадзяржаўны шавінізм, ён зьяўляецца галоўнай небясьпекай і таму, што адстроўвае інтарэсы найбольш моцных клясаў, клясаў раней панаваўшай нацыі, і таму, што мы яшчэ дахёка ня вырашылі задачу ліквідацыі шматвяковае спадчыны эканамічнай і культурнай адсталасьці раней прыгнечаных нацый, і таму (гэта адносіцца ў асаблівасьці да БССР), што мясцовы нацыянал - дэмакратызм значна больш выкрыты, партыя супроць яго больш узброена, чым гэта мае месца ў адносінах да вялікарасійскага шавінізму і, нарэшце, таму, што вялікарасійскі шавінізм жыве сабою ва ўмовах нацыянальных рэспублік усе віды шавінізму.

Гэта, відома, не выключае таго, што ў нацыянальных рэспубліках на паўных этапах найбольш актыўна выступае мясцовы нацыянал - дэмакратызм, прычым выступае часта ў блёку з вялікадзяржаўным шавінізмам. Магчымасьць такога роду блёку дана самай клясавай сутнасьцю ўсякага роду шавінізму і суадносінамі клясавых сіл у нашай краіне.

Калі істотнае адрозьненьне вялікарасійскага шавінізму ад мясцовых шавінізмаў зводзіцца да таго, што першы «адлюстроўвае імкненьне аджываючых клясаў панзаваўшай раней вялікарасійскай нацыі вярнуць сабе страчаныя прывілеі» (Сталін), а другі «адлюстроўвае незадавальненьне аджываючых клясаў раней прыгнечаных нацый рэжымам дыктатуры пралетарыяту» (Сталін), дык яднае іх насьмяленна агульнасьць клясавых інтарэсаў, у агульным змаганьні супроць дыктатуры пралетарыяту, за адналеньне капіталізму.

У сувязі-ж з бурным

БЯЗЬЛІТАСНА БІЦЬ ПА ТЫХ, ХТО ІМКНЕЦЦА РЭВІЗАВАЦЬ ЛЕНІНСКУЮ НАЦЫЯНАЛЬНУЮ ПАЛІТЫКУ ПАРТЫІ

Канцэнтруючы агонь на вялікадзяржаўным расійскім шавінізьме, які зьяўляецца галоўнай небясьпекай, мы павінны і надалей узмацняць барацьбу з беларускім контр-рэвалюцыйным нацыянал-дэмакратызмам, нацыяналізмамі іншых колераў і прымірэнцтвам да іх

ДРУК СЛАБА ПЕРАКЛЮЧАЕЦЦА

НА ВЫКАНАНЬНЕ ПАСТАНОЎ ПАРТЫІ ПА НАЦПЫТАНЬНІ

«Пленум ухваляе ініцыятыву Фрунзаўскага і Кастрычніцкага РК КП(б)Б, якія правялі месячнік праверкі беларусізацыі і прапануе усім партыйным арганізацыям павесьці аправедную работу па праверцы становішча беларусізацыі і работы сярод нацменшасьцяй на працягу сьнежня месяца, абʼяднаўшы яе з масавай растлумачальнай работай аб задачах і мэтах нацпалітыкі ў БССР». (З пастановы пленуму).

Кастрычніцкі пленум ЦК КП(б)Б вынес рад практычных мерапрыемстваў па ажыцьцяўленьні ленінская нацыянальнай палітыкі партыі. Завастрыў увагу ўсе партыі на неабходнасьці жорсткага змаганьня супроць вялікадзяржаўнага шавінізму, як галоўнай небясьпекі на даным этапе, супроць беларускага нацыянал-дэмакратызму, шавінізму розных колераў і прымірэнчых да іх адносін.

Асабліва важнае месца ў пастанове пленуму на нацыянальным пытаньні займае больш рашучае праведзеньне беларусізацыі. Пленум адзначае: «неабходна узмацніць барацьбу за поўную беларусізацыю як дзяржаўнага, так і гаспадарчага апарату». Як адно з практычных мерапрыемстваў па ажыцьцяўленьні нацпалітыкі партыі, пленум паставіў правесьці месячнік праверкі беларусізацыі і работы сярод нацменшасьцяй. У выкананьні гэтай задачы друк адыграе вялізарнае значэньне. Аднак, праведжаныя газеты «Рабочий», «Чырвоная Зьмена», «Савецкая Беларусь» гаворяць за тое, што яны яшчэ не перакуліся тварам да выкананьня гэтай пастановы.

Газеты «Рабочий» і «Чырвоная Зьмена» на працягу апошняга месяца ні словам не абмовіліся аб месячніку праверкі беларусізацыі, нібы гэта іх не датычыць. Яны абмежаваліся тым, што зьмясьцілі на сваіх старонках некалькі беларусізацыі, вафіксавалі факт і на тым скончылі справу. Палосы гэтых газет кажуць аб тым, што рэдакцыі не паставілі ў центр увагі гэтыя палітычныя задачы.

Яшчэ горшы малюнак прадстаўляе «Савецкая Беларусь». Яна зусім засталася «глухой» і бястурботнай да важнейшага палітычнага пытаньня, якое высунуў пленум ЦК КП(б)Б. Яна не зьмясьціла ніводнай заметкі аб ходзе беларусізацыі. Газэта не сыгналізуе аб прарывах, якія ёсьць у паасобных зьвеньнях нашага апарату, яна не вядзе ўпартага штодзеннага змаганьня з вялікадзяржаўным шавінізмам, як галоўнай небясьпекай, беларускім нацыянал-дэмакратызмам і шавінізмамі іншых народнасьцяй.

Ні адна з газэт не праводзіць масавай апэрацыйнай работы па вырашэньні гэтага пытаньня. Трэба рашуча перакласьціцца на папулярызацыю важнейшай пастановы партыі аб праверцы беларусізацыі і работы сярод нацменшасьцяй. Газэты павінны стаць на праўдзівыя арганізатарамі ў гэтай важнейшай палітычнай кампаніі.

Ня лепш справа стаіць у гэтых газэтах і з папулярызацыяй пастаноў пленуму. «Савецкая Беларусь» і «Рабочий» абмежаваліся тым, што зьмясьцілі афіцыяльны матар'ял пленуму. «Чырвоная Зьмена» зусім моўчкі абыйшла пастановы пленуму і не вядзе ніякай работы сярод камсамольскіх мас па іх папулярызацыі.

«Зьвязда» на сваіх старонках ня раз узьнімала пытаньне аб тым, што газэты павінны адыграць вялізарную ролю ў папулярызацыі пастаноў пленуму з тым, каб давесьці іх да кожнага партыйца, кожнага рабочага, калгасьніка і бяднякa-серадняцкіх мас вёскі. Аднак, на сёньняшні дзень мы ня маем ніякіх даных аб тым, што газэты вядуць якую-небудзь работу ў гэтым напрамку.

Патрэбна зараз-жа зрабіць рашучы пералом. Газэты на сваіх старонках павінны шырока асьвятляць работу ніза вых партʼячэек па папулярызацыі пастаноў пленуму. Газэты павінны дапамагчы ўсёй партарганізацыі, шляхам зьмяшчэньня раду артыкулаў, у праведзеньні растлумачальнай работы па гэтым пытаньні.

ХАЛЕПА.

„ШАВІНІЗМ, ЯКОЙ-БЫ ЁН МАСЬЦІ НЯ БЫЎ, АРГАНІЧНА УЛАСЬЦІВЫ ДРОБНАЙ БУРЖУАЗІІ, АДНАК, ЁН ПРАСОЧВАЕЦЦА І У РАДЫ ПАРТЫІ, ЗАРАЖАЮЧЫ ПААСОБНЫХ РАБОТНІКАЎ, ПААСОБНЫЯ ЗЬВЕНЬНІ І ПРАСЛОЙКІ ПАРТЫІ НАЦЫЯНАЛІСТЫЧНЫМІ ПОГЛЯДАМІ, ЯКІЯ НІЧОГА АГУЛЬНАГА З ЛЕНІНІЗМАМ І МАРКСЫЗМАМ НЯ МАЮЦЬ“ (З РЭЗАЛЮЦЫІ ПЛЕНУМУ ЦК КП(б)Б па ДАКЛАДУ т. ГЕЯ).

Мацней удар па нацыянальных ухілах

Ажыцьцяўленьне ленінскай нацыянальнай палітыкі партыі немагчыма без упартага штодзеннага змаганьня з рознага роду адхіленьнямі ад лініі партыі.

Кастрычніцкі пленум ЦК КП(б)Б асабліва выразна падкрэсьліў у рэзалюцыі па дакладу т. ГЕЯ, што ўстаноўкі XVI партыйнага зьезду УсеКП(б) па нацпытаньні цалкам і поўнасьцю адпавядаюць умовам і абставінам Беларусі.

Вялікія посьпехі сацбудаўніцтва, якія мы маем, тлумачацца тым, што партыя ўпарта ажыцьцяўляе генэральную лінію, рашуча змагаючыся з правым ухілам, які зьяўляецца галоўнай небясьпекай, з рэцыдывамі трацкізму, рознага роду «лявацкімі» ухіламі, якія за апошні час зблёкаваліся з правымі.

Вялікадзяржаўны шавінізм, як і мясцовы беларускі нацыянал-дэмакратызм і шавінізмы ўсіх колераў, мае сацыяльныя карэньні адпаведныя: «сацыяльныя карэньні розных шавінізмаў заключаюцца ў тым, што шавінізм вялікадзяржаўны і мясцовы маюць агульна-клясавыя карэньні. Кожны шавінізм ёсьць буржуазная, дробна-буржуазная і кулацкая ідэалёгія» (Пленум ЦК КП(б)Б).

Адсюль зусім зразумелым становіцца тое, што ўскрыя праяўленьні шавінізму у якой бы там ня было форме зьяўляюцца праяўленьнем клясавага змаганьня, — вылазкай клясава-варожых нам элемэнтаў.

Факты, якія друкуюцца сёньня аб праявах вялікадзяржаўнага шавінізму, з усёй яскравасьцю гавораць за тое, што вялікадзяржаўны шавінізм як і мясцовыя нацыяналізмы, абараняючы свой контр-рэвалюцыйны твар, скрываецца пад рознага роду «рэвалюцыйнымі» фразамі. Абураючыя факты праяў вялікадзяржаўнага шавінізму на чыгунцы сьведчаць нам аб тым, што сям-там гэты шавінізм пусьціў моцныя шчупальцы ў паасобныя, менш устойлівыя, зьвеньні нашай партыі, а таксама і сярод паасобных членаў партыі. Гэтым махровым вялікадзяржаўным шавіністам высунулі нават тэорыю, што беларуская мова зьяўляецца пагібельлю для транспарту (!?). Такую тэорыю высоўвае член партыі. Кіраўніцтва партколектыву не дае рашаючага адпору гэтай вялікадзяржаўна-шавіністычнай «тэорыі». Рад фактаў «очковтирательства» з праведзеньнем беларусізацыі (на паперы ўсё добра, а іншы раз і на паперы грубыя скрыўленьні), таксама сьведчыць аб тым, што гэта ёсьць нішто іншае, як праяўленьне вялікадзяржаўнага шавінізму. Усе гэтыя факты з усёй яскравасьцю гавораць за тое, што частка партыйных ячэек і нават паасобных камітэтаў ня ўсвоіла важнейшых пастаноў партыі аб змаганьні з вялікадзяржаўным шавінізмам, які зьяўляецца галоўнай небясьпекай на даным этапе.

Паасобныя партыйныя ячэйкі падыходзяць па-дзяцьку да практычнага вырашэньня нацыянальнай палітыкі партыі. Яны абмяжоўваюцца заслухоўваньнем дакладаў, уключэньнем у план работы нацыянальнага пытаньня, а па сутнасьці ў штодзённай рабоце нічога ня робяць, не вядуць штодзённага ўпартага змаганьня з рознага роду нацыяналістычнымі ўхіламі і не вядуць штодзённай працы ў галіне інтэрнацыянальнага выхаваньня.

Спасыланьне на «аб'ектыўныя» прычыны, на загружанасьць работай, няўменьне спалучыць праведзеньне нацпалітыкі партыі з важнейшымі задачамі сацбудаўніцтва — ёсьць нішто іншае як спроба замаскаваць апартунізм і аб'ектыўнае натуральнае клясаваму ворагу.

Бальшавіцкае вырашэньне задач нацпалітыкі партыі немагчыма без штодзённай, упартай барацьбы з рознага роду адхіленьнямі ад яе. Партыя на ўсім сваім гістарычным этапе вяла змаганьне на два фронты як з пэксімбурлізмам (нігілізмам у нацпытаньні), у тым ліку, з вялікадзяржаўнай розневідасьцю яго, які мяскаваўся пад «левай» фразай (Пятакоў, Букарын), так і супроць «аўстрамарксыцкага», меншавіцка-бундаўскага вырашэньня нацпытаньня. Партыя вяла і будзе весьці змаганьне з рознага роду скрыўленьнямі ленінскай лініі ў нацпытаньні. Канцэнтруючы агонь па вялікадзяржаўным шавінізьме, які зьяўляецца галоўнай небясьпекай, мы павінны ўзмацняць далей змаганьне з контр-рэвалюцыйным беларускім нацыянал-дэмакратызмам, шавінізмамі ўсіх колераў і прымірэнчымі да іх адносінамі. Пастановы пленуму аб тым, што погляды нацыянал-апартунізму несумяшчальны з прыналежнасьцю да КП(б)Б — абавязваюць кожнага камуністага шляхам бальшавіцкай самакрытыкі выкрываць і зьнішчаць усё тое, што перашкаджае ажыцьцяўленьню нацыянальнай палітыкі партыі. Партарганізацыі павінны рашуча дастасаваць гэту пастанову да тых, хто ня хоча і не праводзіць лініі нашай партыі, хто патурае клясаваму ворагу, хто паслабляе пасьпяховае ажыцьцяўленьне задач сацбудаўніцтва.

Выкрыць клясава варожы твар

шавіністых і прымірэнцаў

На агульным сходзе работнікаў Менскага політэхнікуму, справаздачу аб выніках абсьледваньня работы мясцкому рабіла прадстаўніца брыгады—настаўніца політэхнікуму т. Хімава. Усю справаздачу яна рабіла на расійскай мове, а заключае слова на польскай, ня гледзячы на тое, што польскай мовы з прысутных ніхто не разумеў. Адзін выкладчык—Брохэс, на другі дзень пасьля сходу, заявіў, што ён ня хоча слухаць польскай мовы. Калі яму паказалі на тое, што гэта ёсьць сваяасаблівае праяўленьне шавінізму, ён заявіў: «я не шавіністы але палякаў ня люблю, бо я ніколі яшчэ ня сустрэў ніводнага «порядочного» поляка». Трэба адзначыць, што сярод некаторых супрацоўнікаў тэхнікуму гэты выкладчык сустракае спачуваньне. Некаторыя супрацоўнікі прабуюць гэтаму шавіністычнаму выступленьню надаць «рэвалюцыйную афарбоўку». Над ідэям таго, што нібы яны добра памятаюць дваццаты год, беларускую акупацыю, апраўдваюць выступленьне Брохэса. Для ўсіх гэтых шавіністых польская нацыянальнасьць прадстаўляе сабой толькі беларыпяку, яны ня хочуць бачыць клясавага змаганьня. Для іх польская нацыянальнасьць—гэта шляхта. Рабочых і асноўных мас селяньства яны не заўважаюць. Для іх не існуе таго гэрачнага змаганьня, якое вядуць рабочыя, у сакоо з асноўнымі масамі селяньства, пад кіраўніцтвам партыі, супроць польскага фашызму. Яны ня бачаць таго актыўнага ўдзелу, які прымаюць працоўныя польскія масы па будаўніцтве сацыялізму ў нашай краіне.

Апрача гэтых яўна шавіністычных настрояў, у тэхнікуме ёсьць «балотныя» настроі, як спачуваньне Брохэсу, нежаданьне выступаць супроць яго на асабістых матывах. Па такіх настроях партколектыў, як сьлед, ня ўдарыў.

Адначасова трэба адзначыць, што т. Хімава направільна падышла да сходу, калі прабіла заключае слова на польскай мове, добра ведаючы, што з прысутных, не амаль ніхто не разумее. Гэты факт таксама нельга кваліфікаваць, інакш, як сваяасаблівае праяўленьне польскага шавінізму.

Асноўныя масы настаўніцтва, безумоўна, працуюць разам з партыяй, пад яе кіраўніцтвам, і савецкай уладай над вырашэньнем асноўных задач, якія стаяць перад нашай краінай. Выпадак у Менскім політэхнікуме сыгналізуе нам, што некаторая частка інтэлігенцыі не разумее, або не жадае праводзіць палітыкі партыі ў нацыянальным пытаньні. Трэба мабілізаваць шырокія масы савецкай грамадзянасьці на змаганьне з правямі рознага роду шавінізму, асабліва з вялікадзяржаўным, які зьяўляецца галоўнай небясьпекай, а таксама і шавінізмамі іншых колераў. Партакалектыў політэхнікуму, в таксама і прафсаюзныя арганізацыі павінны разгарнуць шырокую работу па інтэрнацыянальным выхаваньні, а таксама і завастрыць увагу на мёртвых месцах шавіністычных выпадках з тым, каб яшчэ энэргічней змагацца за ажыцьцяўленьне нацпалітыкі партыі.

К.

Вялікадзяржаўныя шавіністыя узьнялі галаву

Апошні пленум ЦК КП(б)Б асабліва завастрыў увагу ўсёй партыі па неабходнасьць узмацненьня змаганьня з адхіленьнямі ад нацыянальнай палітыкі партыі. Галоўную небясьпеку на даным этапе прадстаўляе вялікадзяржаўны шавінізм. Гэта абазначае ўсю партыю сканцэнтраваць галоўны ўдар на вялікадзяржаўны шавінізм, аднак, ні на хвіліну не аслабляючы змаганьня з контр-рэвалюцыйным беларускім нацыянал-дэмакратызмам, шавінізмамі ўсіх колераў і прымірэнчымі да іх адносінамі.

Як-жа ажыцьцяўляецца ленінская нацпалітыка нашай партыі на Менскім чыгуначным вузле. Адказ просты. Мы маем ідэю рад скажэньняў лініі партыі у нацыянальным пытаньні. Асноўным зьяўляецца тое, што бюро парткалектыву не мабілізавала масы на змаганьне з узьняўшым галаву вялікадзяржаўным шавінізмам. Кіраўніцтва парткалектыву ня стала на чале ўпартага штодзённага змаганьня з рознага роду адхіленьнямі ад лініі партыі ў нацыянальным пытаньні.

Бюрократычныя элемэнты — вялікадзяржаўныя шавіністы на чыгунцы за апошні час асабліва зандла выступаюць супроць нацпалітыкі партыі. Начальнік станцыі, член партыі, Зантовіч высунуў тэзіса вялікадзяржаўна-шавіністычную «тэорыю», што «калі даваць распараджэньне ніжэйшаму персаналу на беларускай мове, то гэта зьяўляецца пагібельлю для транспарту». Гэты вялікадзяржаўны шавіністы імкнецца прыкрыць свой шавіністычны твар змаганьнем за выразнасьць работы транспарту і выступае пад сьцягам інтэрнацыяналізму. Па сутнасьці гэта толькі «левыя» фразы, за якімі хаваецца твар махровага вялікадзяржаўнага шавіністага. Па прыкладзе начальніка станцыі менш адказныя асобы таксама разьвіваюць сваяасаблівыя тэорыі, што «ўжываньне беларускай мовы зьяўляецца перашкодай у выкананьні прамфінпляну». А начальнік станцыі Менск-таварная проста заяўляе: «у нас нічога беларуская няма, яшчэ не атрымалі загаду аб ужываньні беларускай мовы». Гэтыя «тэорыі» вялікадзяржаўных шавіністых не атрымалі руйнуючага адпору з боку партыйнага калектыву. Кіраўніцтва парткалектыву ня толькі не растлумачыла рабочым масам ікодпасьці і сабрала работнікаў Менскага політэхнікуму, справаздачу аб выніках абсьледваньня работы мясцкому рабіла прадстаўніца брыгады—настаўніца політэхнікуму т. Хімава. Усю справаздачу яна рабіла на расійскай мове, а заключае слова на польскай, ня гледзячы на тое, што польскай мовы з прысутных ніхто не разумеў. Адзін выкладчык—Брохэс, на другі дзень пасьля сходу, заявіў, што ён ня хоча слухаць польскай мовы. Калі яму паказалі на тое, што гэта ёсьць сваяасаблівае праяўленьне шавінізму, ён заявіў: «я не шавіністы але палякаў ня люблю, бо я ніколі яшчэ ня сустрэў ніводнага «порядочного» поляка». Трэба адзначыць, што сярод некаторых супрацоўнікаў тэхнікуму гэты выкладчык сустракае спачуваньне. Некаторыя супрацоўнікі прабуюць гэтаму шавіністычнаму выступленьню надаць «рэвалюцыйную афарбоўку». Над ідэям таго, што нібы яны добра памятаюць дваццаты год, беларускую акупацыю, апраўдваюць выступленьне Брохэса. Для ўсіх гэтых шавіністых польская нацыянальнасьць прадстаўляе сабой толькі беларыпяку, яны ня хочуць бачыць клясавага змаганьня. Для іх польская нацыянальнасьць—гэта шляхта. Рабочых і асноўных мас селяньства яны не заўважаюць. Для іх не існуе таго гэрачнага змаганьня, якое вядуць рабочыя, у сакоо з асноўнымі масамі селяньства, пад кіраўніцтвам партыі, супроць польскага фашызму. Яны ня бачаць таго актыўнага ўдзелу, які прымаюць працоўныя польскія масы па будаўніцтве сацыялізму ў нашай краіне.

Апрача гэтых яўна шавіністычных настрояў, у тэхнікуме ёсьць «балотныя» настроі, як спачуваньне Брохэсу, нежаданьне выступаць супроць яго на асабістых матывах. Па такіх настроях партколектыў, як сьлед, ня ўдарыў.

Адначасова трэба адзначыць, што т. Хімава направільна падышла да сходу, калі прабіла заключае слова на польскай мове, добра ведаючы, што з прысутных, не амаль ніхто не разумее. Гэты факт таксама нельга кваліфікаваць, інакш, як сваяасаблівае праяўленьне польскага шавінізму.

Асноўныя масы настаўніцтва, безумоўна, працуюць разам з партыяй, пад яе кіраўніцтвам, і савецкай уладай над вырашэньнем асноўных задач, якія стаяць перад нашай краінай. Выпадак у Менскім політэхнікуме сыгналізуе нам, што некаторая частка інтэлігенцыі не разумее, або не жадае праводзіць палітыкі партыі ў нацыянальным пытаньні. Трэба мабілізаваць шырокія масы савецкай грамадзянасьці на змаганьне з правямі рознага роду шавінізму, асабліва з вялікадзяржаўным, які зьяўляецца галоўнай небясьпекай, а таксама і шавінізмамі іншых колераў. Партакалектыў політэхнікуму, в таксама і прафсаюзныя арганізацыі павінны разгарнуць шырокую работу па інтэрнацыянальным выхаваньні, а таксама і завастрыць увагу на мёртвых месцах шавіністычных выпадках з тым, каб яшчэ энэргічней змагацца за ажыцьцяўленьне нацпалітыкі партыі.

К.

Не далі руйнуючага адпору праявам шавінізму

„Мову ведаем, гаварыць ня хочам“

У Наркамгандлю ўсе работнікі гавораць па-расійску—і нават тады, калі да іх зварачаюцца з запытаньнямі на беларускай мове.

На пытаньне: чаму вы адказваеце па-расійску, яны адказваюць:

— Гэта старая традыцыя, у нас усе гавораць па-расійску і нам цяжка адказваць па беларускай мове.

Парткалектыў у гэтым напрамку зрабіў мала чаго. Растлумачальная работа вядзецца, бо амаль ні адзін работнік не ведае, што ўхвалілі па гэтым пытаньні пленум ЦК КП(б)Б. У выніку—праявы самага махровага нацыянал-дэмакратызму і вялікадзяржаўнага шавінізму. Так, напрыклад, тэхнік-лаўнік — Ракаў на запытаньне брыгады: якая розьніца паміж нашай беларускай і заходня - беларускай (фашысцкай) культурай,—адказае: розьніцы ніякае няма... Далей, на пытаньне—якую-ж мы будзем культуру, пралетарскую, альбо якую-нідзь іншую, ён адказвае: вы яшчэ не ведаеце, што пабудуецце пралетарскую культуру.

Тэхнік Ракаў ведае беларускую мову, но гаворыць:

— «Я не собираюсь быть рупором белорусизации. Мне, как и другим нашим работникам, легче говорить по-русски. Без нажима сверху, или же по приказу нашей администрации я не буду белоруссифицироваться».

Гэтыя адказы тэхніка Ракава сьведчаць аб тым, што ніякае работы па беларусізацыі ў Наркамгандлю не вядзецца.

Вось другі, ня менш цікавы выпадак. Генералёка ад Ракава адышоў кансультант Імпартнага аддзелу—Ратнер. Той гаворыць:

— «Хорошо говорю и пишу на белорусском языке, но говорить я на нем не буду, а если заставят—буду говорить исключительно по-еврейски».

Парткалектыў гэтыя факты выкрыў, але супроць іх ня ўзьнята грамадзянскасьць і гэтыя вялікадзяржаўныя шавіністыя спакойна сядзяць ка сваіх мясцох.

Парткалектыў абмежаваўся толькі тым, што за апошнія два месяцы паставіў адзін раз на сваім пасяджэньні пытаньне аб беларусізацыі.

Калі ў сакратара парткалектыву запыталі: чаму-ж усё-такі вы нічога ня робіце па беларусізацыі, ён адказаў:

— Мы працуем паводле пляну райкому партыі.

Прыходзіцца рабіць вывад, што райком ня цікавіцца гэтым пытаньнем (!). Такім чынам, сакратар парткалектыву сваю віну хоча перакласьці на плечы райкому партыі, які, да рэчы, даў цэлы рад канкрэтных дырэктыў па нацыянальным пытаньні.

Мы лічым, што такія агартуністы-чныя адносіны да пастаноў пленуму ЦК КП(б)Б з боку мясцкому і парткалектыву Наркамгандлю—недапушчальны. Райком партыі павінен неадкладна ўжыць усе меры да аздаравленьня кіраўніцтва ячэйкі Наркамгандлю, якая ня выконвае важнейшых пастаноў партыі.

Адміністрацыя павінна поўнасьцю скарыстаць свае правы для таго, каб прымусіць усіх супрацоўнікаў ужываць беларускую мову.

Брыгадзір «Зьвязды»—
ТАЎКАЧОЎ.

Беларусізацыя на закутках

На фабрыцы «Гэрой Працы» не клапоцяцца аб тым, каб беларусізацыя, гэта важнейшае зьяўнае нацыянальнай палітыкі КП(б)Б—праводзілася ў жыцьцё. На фабрыцы больш 80 проц. работных-беларусы. Аднак, партыйныя і камсамольскія арганізацыі мала дбаюць пра беларусізацыю і абмяжоўваюцца выключна беларускімі пратаколамі, гэта значыць, паслугамі тэхнічнага сакратара... Яны хаваюцца за барыкады пратаколаў ад вырашэньня на сутнасьці справы беларусізацыі.

Адсюль уся культурна-масавая работа, работа клюбу, усе сходы і пасяджэньні праводзяцца выключна на расійскай мове. Беларуская слова туды трапляе проста выпадкова.

Усе пасьпеўныя газэты выдаюцца на расійскай мове і толькі час ад часу там зьмяшчаюцца лёзунг, або артыкул на беларускай мове.

Шматтыражка «Чырвоная Бракамолка» фармальна—«перакладным шляхам»—беларусізавана на 70 проц.

Тлумачыцца ўсё гэта і тым, што частка актыву не зразумела задач у галіне беларусізацыі, і адсутнасьць яе прабуе вытлумачыць адсутнасьцю беларускфіх п'ес у клюбе і гуртка па беларусізацыі. Ёсьць, нават, настроі падаваць беларусізацыю ў «грамах», па рацэнту. Насьцьценгазэты кажуць, будзем беларусізаваць ад процанту да процанту, вельмі паступова...

Пастановы пленуму ЦК КП(б)Б па нацыянальным пытаньні не давядзены да рабочага. Яны не пастаўлены ў рабочых масах для неадкладнага праведзеньня ў работе.

Беларускай пралетарскай літаратуры ў бібліятэцы фабрычнага клюбу няма. Усяго некалькі старых беларускіх кніжок выпадкова заваляліся ў шафе. Падбор літаратуры і закупка яе робіцца самацёкам і чамусьці беларуская літаратура ў большасьці зусім выпадае.

Клюб упрыгожаны выключна расійскімі лёзунгамі і калі ёсьць беларускія, дык адзін-два, якія трапілі, каб фармальна прыкрыць «работнічкаў» ад вырашэньня па-ленінску нацыянальнага пытаньня.

Трэба ўзварушыць партыйныя, камсамольскія і грамадзкія арганізацыі фабрыкі, каб яны сапраўды ўзяліся за вырашэньне гэтае гаяцае задачы. Каб партыйная арганізацыя ўзмацніла сваю барацьбу з правымі вялікадзяржаўнага шавінізму, які зьяўляецца галоўнай небясьпекай на даным этапе, з беларускім дэмакратызмам, шавінізмамі ўсіх колераў і прымірэнцтвам да іх.

Брыгадзіры «Зьвязды» і БелАПП'у
П. Броўка і Я. Бобрык.

Па форме ўсё добра

Як толькі ўваходзіш у памяшканьне ЦВК, на другі паверх, адразу ярка кідаецца ў вочы насьпенгазэта. Прачытаўшы ўважліва газэту, якая так добра адбівае работу на праведзеньні месячніку беларусізацыі, ты спадзяешся, што сутнасьць беларусізацыі работнікамі ЦВК добра ўсвоена і аб яе ігнараваньні і гутарак быць не можа. Але гэта толькі на паперы. Уся тэхнічная работа пераведзена на беларускую мову, а гутаркі паміж самімі работнікамі, а таксама абслугоўваньне наведвальнікаў амаль на 50 проц. вядзецца на расійскай мове. Асабліва ў гэтым адзначаюцца машыннае бюро, рэгістратура, апарат нацкамісіі і г. д. Для праведзеньня месячніку беларусізацыі вылучаны дзьве брыгады, якія на здолелі мабілізаваць мас вакол пытаньня беларусізацыі, у выніку чаго некаторыя работнікі нават па ведаюць аб існаваньні гэтых брыгад. Апошнія пастановы пленуму ЦК КП(б)Б асабліва па нацпытаньні сярод супрацоўнікаў ЦВК не прапрацаваны. Партʼячэйка і мясцком не зьвярнулі выстарчальнай увагі на рашучае праведзеньне беларусізацыі. Неабходна павесьці самае энэргічнае змаганьне з фармальнымі адносінамі да выкананьня важнейшых дырэктыў партыі.

Брыгадзіры «Зьвязды»
ЛЯТУКОЎ, МАКСІМЕНКА.

канфэрэнцыі, якая адбывалася ў 1926 годзе ў Менску і была сапраўды выказьнікам легальных магчымасьцяй контр-рэвалюцыйнымі сіламі, выступілі з тэорыямі разьвіцьця мовы на яе старажытным тыпе (на тыпе старажытнае мовы крывічоў) у змаганьні супроць расійскіх уплываў, але з вельмі лібэральнымі адносінамі да палёнізацыі беларускае мовы.

Яны ў Менску, выступілі з тэорыямі «Гісторыя буржуазнай ідэалёгіі нацыяналізму ў БССР — гэта саміх яркі прыклад выкарыстаньня ідэй нацыянальнага адраджэньня Беларусі і беларускай культуры для знішчэньня за капіталізм, за буржуазную культуру, бо нацдэмы, з аднаго боку, вялі змаганьне з фашысцкай Польшчай, з другога — былі цесна зьвязаныя з чорнасоценцамі тыпу акадэміка Карскага. Непасрэдны вучань Карскага Кандрацьцеў выступае на канфэрэнцыі з горкім «народнай чыстаты беларускае мовы», натрабуе змаганьня «супроць полонізмаў у нашу мову чужаземнічыцтвоньня у нашу мову ўплыву савецкай расійскай культуры, і таму ён прапануе ствараньня беларускага слоўніка, асабліва з Заходняй Беларусьцю і лічыць гэта асабліва важным таму, што «заходнія гуткарі менш падпадалі расійскаму ўплыву, а таму ў іх больш чыстае захавалі сваю беларускую лексыку». (Акадэм. канфэрэнцыі, стар. 60).

Над відам змаганьня за чыстату і самабытнасьць беларускае мовы, пад відам змаганьня супроць старое расійскае культуры зусім ясна і выразна праводзіцца змаганьне супроць гегемоніі пралетарыяту у разьвіцьці сучаснай беларускай мовы (таму, напрыклад, у беларускай мове (таму, напрыклад, у беларускім слоўніку, змяшчаныя нацыяналістамі слоўніку, змяшчаныя нацыяналістамі, слова «пролетарыат» наўмысна замянялася словам «убоства», слова «эксплоатация» — польскім словам «вызыск» і «беднякі» — словам «злыдзень», «значыць проста лодыр).

Для нерасьцярогі беларускае мовы ад ворага сучаснага савецкага і пралетарскага на гэтай-жа канфэрэнцыі Ластоўскі ва ўсіх прапанує наступнае.

«Каб пазбавіцца гэтых прадуманых поглядаў аб правіцыяльнай адменнасьці і «промежуточности» нашай народнай і пісьменнай мовы, мы павінны найсьці насустрач вымаганьню ідэі крыўскага нацыянальнага адраджэньня і стварыць сваіх работ у асобе прафэсара Хаўко, вялікадзяржаўнага шавіністага, выступаючага супроць калектывізацыі, супроць уключэньня калгасаў у агульную каапэрацыйную сыстэму. На агульнай клясавай базе, на базе змаганьня супроць калектывізацыі, г. ё. супроць сацыялістычнага шляху разьвіцьця вёскі, устанаўляюцца цясьнейшы блёк на аграрным пытаньні паміж вялікарасійскімі і беларускімі шавіністамі (Гарэцкі—Кандрацьцеў, Кісьлякоў — Хаўко).

Гэтае змыканьне вялікарасійскага шавінізму з беларускім, а ў апошні час і пераварваньне вялікарасійскага шавінізму ў нацдэмаўскае адзеньне, з адначасовай арыентацыяй на многіх пытаньнях на фашысцкую Польшчу, вельмі характэрна ня толькі ў ідэалёгічных галінах, але і па арганізацыйнай лініі.

Былыя да нядаўняга часу акадэмікі БАН (у асобе Ластоўскага, былога прэзыдэнта контр - рэвалюцыйнага ўраду БНР, Цьвікевіча, аднаго з міністраў гэтага ўраду, Некрашэвіча, заключаўшага ў 1919 годзе дагавор з Дзянікіным і францускім урадам у Адэсе на прадмет іх дапамогі для ачышчэньня Беларусі ад бальшавікоў, Лёсіка, віцэ-ўшага тэлеграмай імпэратара Вільгельма і Пілсудскага, як вызваліцелю Беларусі) спэцыяльна выпісваюць з Прагі чыстакроўнага чорнасоценца Дурнаво, які даводзіў у сваёй кнізе «Русский язык», што беларуская мова гэта падмова расійскае мовы. Дзякуючы моцнаму падтрыманьню нацдэмаў, усемагутных у БАН, Дурнаво выбіраецца ў акадэмікі БАН і толькі праз некаторы час пад напорам партыйнай і пралетарскай грамадзкай думкі ўсяго Саюзу (пасьля «Комсомольской Правде», «Зьвязьдзе») выключаецца з ліку акадэмікаў. Побач з Дурнаво, нацдэмы ўцягваюць для работы ў БАН другіх яркіх прадстаўнікоў вялікадзяржаўнага шавінізму, як напрыклад, акадэмікі Цьвяткова, члена «саюзу рускага народу», выдомага пагромшчыка, які, працуючы ў БАН, ператвараецца ў «абаронцу» беларускай нацыянальнай культуры і беларускімі нацдэмамі абвяшчаецца незаменным спэцыялістам.

Такім чынам, БАН прадстаўляла сабой сваяасаблівае сужыцьцё, з аднаго боку, беларускіх нацдэмаў, з другога — вялікарасійскіх шавіністых (Дурнаво, Цьвяткоў, Даўгяла і інш.), якія моцна Цьвяткоў, Даўгяла і інш.), якія моцна сьпеліся паміж сабою і дзейнічалі мэтасьпеліся паміж сабою і дзейнічалі мэтасьцяй ператварыць БАН, нацдэмакратычнае ў чорнасоценцы ў якасьці актыўных абаронцаў беларускае культуры.

Але побач з фактамі зануаляванага вялікарасійскага шавінізму, які самкнуў ся з нацыянал - дэмакратызмам, што наглядна паказала БАН, мы маем таксама цэлы рад яркіх фактаў самага адкрытага вялікадзяржаўнага шавінізму, асабліва прыкметнага сярод галоў буржуазнай прафэсуры, буржуазнай інтэлігенцыі. Так, напрыклад, праф. Вазьнясенскі, выкладчык гісторыі заходняй літаратуры у БДУ, у 1927 г. друкуе свае артыкулы ў ангельскай белагвардзейскай часопісі «Славянское обозрение», у якой друкуецца навуковыя вялічэньні тыпу пейкага князя Лейхтэнбэрскага і якая ў радыкальнай заўвазе паведамляе, што стаіць на пункце гледжаньня «адзінай, непадзельнай». Гэты праф. Вазьнясенскі, «движимым» нібы глыбока інтэрнацыянальнымі пачуцьцямі і поглядамі і баючыся абрынавачаньня ў вялікарасійскім шавінізьме, лічыў за лепшае друкаваць свае артыкулы аб беларускай літаратуры не ў маскоўскіх часопісях, а ў сапраўднай чорнасоценнай часопісі за граніцай, аб контр - рэвалюцыйным кірунку якое наўпаў прафэсар нічога нібы ня ведаў. Рад другіх таксама прафэсароў (Шчапоньцеў, Макараўскі, Крыльцоў, Кайгародаў) адмаўляецца весьці работу і друкаваць свае працы па беларускай мове з-за таго, што гэта, бачыце, несапраўдная мова.

У той ці іншай форме у БДУ і ў Горацкай сельска-гасподарчай акадэміі ў асаблівасьці мы маем факты, калі навуковыя працаўнікі выступалі вельмі актыўна і арганізавана супроць беларусізацыі, якую праводзіць партыя.

Адсюль мы можам зрабіць вывад: на фронце клясавага змаганьня ў БССР, на яго ідэалёгічным участку, побач з самастойнымі і адкрытымі выступленьнямі вялікарасійскага шавінізму, вялікарасійскі шавінізм самкнутымі радамі выступае сумесна з нацдэмакратамі супроць ленінскай нацыянальнай палітыкі, якая праводзіцца партыяй, супроць сацыялістычнага будаўніцтва і дыктатуры пралетарыяту.

Гэтыя яркія факты перапляценьня і зрошчаньня вялікарасійскага і беларускага шавінізму, па-першае, з усёй яснасьцю і да канца выкрываюць усё ашуканства нацдэмаўскай ідэалёгіі, навочна паказваючы, што нацыянальная форма зьяўляецца тут толькі шырмай для буржуазнага зьместу; па-другое, гэтыя факты з ня меншай яснасьцю даводзяць, чаму вялікадзяржаўны шавінізм застаецца галоўнай небясьпекай, бо, адлюстроўваючы інтарэсы эксплёататарскіх клясаў раней панаваўшай нацыі, ён разам з тым за ўмовах нацыянальных рэспублік здолен выступаць ня толькі проста, але і ў перавараным нацдэмаўскім адзеньні, са скуры воўка пераходзіць у скуру ягняці.

Неабходнасьць завастрэньня і паглыбленьня нашага змаганьня па лініі тэарытычнага і ідэалёгічнага выкрыцьця як вялікарасійскіх шавіністых, так і нацдэмаў, асабліва дыктуецца тым фактам, што, апрача форм адкрытых выступленьняў, клясавы вораг выкарыстаў усякія мэтады фальсыфікацыі і маскаваньня, мэтады абыходаў і падвохаў; калі, з аднаго боку, вялікадзяржаўны шавіністы маскаваўся і маскуецца пад бе

Па БССР

Аварыя на заводзе імя т. Сталіна

БАБРУЙСК. (Наш кар.). На заводзе імя Сталіна пры адліўцы лопнуў пас на адлоўным вентылятары, у выніку чаго спынена вагранка (плавільная печ.). Сутак нанесеных страт дасягае каля 1.000 руб.

Высьветлілася, што рабочыя даўно ставілі пытаньне аб неабходнасьці набыць новы пас, але цэхавая адміністрація ня зьвярнула на гэта ўвагі.

Агульны цэхавы сход асудзіў злачынную нядбайнасьць адміністрацыі.

Загадчыку цэху **Сітнічэнку і майстру Кагініну абвешчана вымова.**

Напад на сакратара камсамольскай ячэйкі

МАГІЛЕЎ. (Наш кар.). У вёсцы Пясоцы, Княжыцкага сельсавету, зроблены напад на сакратара камсамольскай ячэйкі т. **Несьцяровіча.**

Падкулачнікі **Рысеў, Кавалёў, Лучаў і Звальноў** падсьцерагалі т. Несьцяровіча, калі ён выходзіў з клюбу і разьбілі яму галаву.

13 лістапада ў сувязі з гэтым выпадкам, сход актыву Магілеўскай арганізацыі ЛКСМБ вынес рэзалюцыю, у якой указвае глыбокае абурэньне супроць злавыдазкі кулакоў. Сход патрабаваў ад судова-сьледчых органаў прыняць самыя рашучыя меры да арганізацыі кулацкага тэрору. Сход актыву заклікае усю Магілеўскую арганізацыю ЛКСМБ яшчэ больш узмацніць клясавую пільнасьць, згуртавацца вакол ЦК(б)Б і, пад яе кіраўніцтвам, павесьці шучае змаганьне з клясавым ворагам.

Суд над ілжэўдарнікам

НЕСВАРЫСАЎ. (Наш кар.) Гэтымі днямі барысаўскі раённы суд разглядаў паказальным парадку справу рабочага заводу імя Домбаля ілжэўдарніка, п'яніцы і хулігана **Гайсёнка,** які зьбіў рабочага-вылучэнца пам. дырэктара пасёлка прапановых т. **Бялова.**

Тав. Бялоў—лепшы ўдарнік, прымае ініцыятыўны ўдзел у разгортваньні сацыялістычнага спаборніцтва на заводзе. У чарговы дзень ударніка т. Бялова з прапановай падпісаць сацдагавор на лепшае выкананьне вытворчай праграмы. Гайсёнак, і толькі адмовіўся падпісаць дагавор, але і пашкодзіў за сабе і за рабочага Малёўскага, што выконваць сацдагавор ня будзе.

Заводская грамадзкасьць у „дзень ударніка" занесла Гайсёнка на чорную дошку. Але гэта мера ня мела ніякага ўплыву на Гайсёнка. 3-га лістапада Гайсёнак прыйшоў на работу п'яным і ня ў дапушчаны да работы. Гайсёнак з гэтым не пайшоў, а чакаў прыходу т. Бялова. Калі апошні зьявіўся, Гайсёнак біў яго.

Усе рабочыя, якія выступалі сьведкамі ў гэтай справе, а таксама грамадзкія абвінавайцы—рабочыя т. т. **Грыгор'еў Кабанаў** патрабавалі суровага пакаранья хулігана.

Суд прыгаварыў Гайсёнка да 3-х год пазбаўленьня волі без дастасаваньня ніштыі.

Арк. Зарубежны.

За савецкія дырыжаблі

Міліцыянэры, камсклад і супрацоўнікі калектыву міліцыі, НКУС і Крымвышук гор. Менску уносяць на пабудову дырыжабля імя «Клім Варашылаў» 1748 руб. і 65 кап. і выклікаюць пасьледваць іх прыкладу ДПУ і ўсе гарадзкія і раённыя міліцэйскія аб'яднаньні БССР.

— Грамадзяне хутару Жоўты-Брод, Маеурскага сельсавету ўносяць на пабудову дырыжабля «Клім Варашылаў» 55 руб. і выклікаюць пасьледваць іх прыкладу гр-н в. Мільковічы, Даўгоўскага сельсавету.

— У адказ на заклік «Правды» да збору сродкаў для пабудовы дырыжабля імя «Правды», мясцком БАН шырока разгарнуў адпаведную работу. Шляхам падпісных лістоў і выклікаў на 1 лістапада сабрана 252 рублі 50 кап. Збор сродкаў працягваецца далей.

— Праелтарская грамадзкасьць гор. Горкі горача адклікнулася на заклік «Правды» аб збору сродкаў на пабудову дырыжабля.

Пры гарсавеце была склікана пашыраная нарада членаў гарсавету, супольна з дэлегаткамі гораду, на якой была ўхвалена пастанова пачаць збор сродкаў на пабудову дырыжабля імя «Правды». Кружачны збор даў 95 руб. 26 кап., кіно-карціны—142 р. 36 к. і збор уцільсырцу—19 руб. 58 к., а ўсяго 257 руб. 20 кап.

Горацкі гарсавет выклікае Мсьціслаўскі гарсавет.

— Курсанты манцёрскіх курсаў Прыменскай канторы Сувязі сабралі па падпісным лісьце на пабудову дырыжабля 59 руб. 80 кап. і выклікаюць Смаленскіх курсантаў манцёрскіх курсаў.

— Агульны сход Ганнапольскай ячэйкі КП(б)Б сабраў на пабудову дырыжабля імя «Правды» 76 руб. і выклікае на сацспаборніцтва па зборы сродкаў Самуэлеўскую ячэйку КП(б)Б.

— Халопеніцкі раймясцком працаўзеты ўносіць на пабудову дырыжабля «імя Варашылава» 306 руб. Раймясцком выклікае на сацспаборніцтва Чарэйскі раймясцком.

— Камслуж Белшэйкаб'яднаньня ўносіць на пабудову дырыжабля імя «Правды» 59 руб. і выклікае Беларускае Аддзяленьне Саюзшклафарфару і Гомельскае Будаўнічае Кіраўніцтва Шклобуду.

— Камітэт сялянскай узаемадапамогі, Навасадзкага сельсавету сабраў на пабудову дырыжабля «Клім Варашылаў» 27 руб. 85 кап. і выклікае на сацспаборніцтва іншыя КСУ Койданаўскага раёну.

Новы склад навукова-мэтадалёгічнага камітэту

Наркамасьветы зацьвердзіў новы навукова-мэтадалёгічны камітэт у складзе: старшыні камітэту тав. **Ошарава,** навуковага сакратара т. **Шашкова** і членаў т. т. **Рыўліна, Кроля, Анішчанка, Змачынскага, Вальфсона, Шалімы, Масткова** і інш.

Інтэрнаты—студэнтам

Калегія Наркамасьветы канстатавала надзвычай дрэнная становішча з забесьпячэньнем студэнтаў інтэрнатамі. **Асабліва востра стаіць гэта пытаньне ў Магілеве, Воршы, Віцебску, Менску і Рагачове.** Калегія пастанавіла пастаўіць пытаньне перад СНК БССР аб тэрміновым прадстаўленьні гарсаветамі жылплошчы пад інтэрнаты.

За несвачасовы рамонт інтэрнатаў пастаўлена на від дырэктарам Рагачоўскага і Рэчыцкага гэдтэхнікумаў.

Апартуністыя правальваюць важнейшую кампанію

У Віцебскім раёне мабілізацыя сродкаў насельніцтва пад пагрозай зрыву

Разгарнуць ударныя тэмпы выкананьня баявога заданьня

ВІЦЕБСК. У Віцебскім раёне кампанія мабілізацыі сродкаў насельніцтва знаходзіцца пад пагрозай поўнага зрыву.

Раённыя арганізацыі абсалютна нічога не зрабілі, каб разгарнуць ударніцтва, спаборніцтва вакол мабілізацыі сродкаў; курс на самацёк, чарапашыя тэмпы работы, апартуністычныя адносіны да кампаніі прывялі да зрыву плянаў па ўсіх вучастках.

У палоне дэмабілізацыйных настрояў

Праўленьне раённага спажывецкага таварыства, атрымаўшы ад Белкаапсаюзу заданьне на асобны квартал па пазыкапленьні ў 140.000 руб., заданьне мінімальнае, на першым-жа пасяджэньні, якое адбылося праз тры тыдні пасьля атрыманьня заданьня (!), занялося адшуканьнем „аб'ектыўных умоў", якія перашкаджаюць выкананьню плян. Праўленьне вынесла чыста апартуністычную пастанову: «давесьці да ведама Белкаапсаюзу, што заданьне па зборы паёў у суме 140.000 руб. не адпавядае сапраўднасьці».

МІЖ ТЫМ, У РАЁНЕ НЕ КААПЭРАВАНА ГАРАДЗКОГА НАСЕЛЬНІЦТВА БОЛЬШ ЗА 50 ТЫС. ЧАЛ., УПЕРАДЗЕ ШЫРОКАЕ ПОЛЕ РАБОТЫ Ў ГАЛІНЕ ПАВЯЛІЧЭНЬНЯ ПАЁЎ.

Якіх-жа вынікаў можна было чакаць пры такіх дэмабілізацыйных настроях кіраўніцтва?

Блізарукасьць кіраўнікоў і неразуменьне, недаацэнка значэньня кампаніі мабілізацыі адбіліся і ў рэзалюцыі праўленьня па дакладу аб ходзе збору паёў.

Ня гледзячы на тое, што квартальнае заданьне выканана толькі на 10 проц, праўленьне абмежавалася агульнымі пастановамі: «Прыняць да ведама, зрабіць напамінаньне, паставіць на від».

Зразумела, што такія пастановы ніякага ўплыву зрабіць не маглі.

45.000 руб. пратэрмінаваных плацяжоў

Такі-ж агідны малюнак мы маем і ў адносінах уцягненьня ўкладаў і мэтавых накапленьняў — месячнае заданьне на гэтым вучастку выканана па ўкладах на 16 проц, а па мэтавых накапленьнях — на 35 проц. Амаль нічога не зрабіла і раённае крэдытнае таварыства. Кіраўнікі таварыства забыліся пра мэтавыя ўклады. Паявых і ўступных узносаў сабрана толькі 17 проц. кантрольнай лічбы. Таварыства ня ведае нават сацыяльнага складу сваіх дэбіторaў. НЕ СПАГНАНА ПРАТЭРМІНАВАНЫХ КРЭДЫТАЎ НА 45.000 РУБ. Ініцыятыва пазыкатрымальнікаў, якія да вызначанага тэрміну заплацілі свае даўгі, не заахвочваліся; у адносінах неплацельшчыкаў ня прымаліся меры ўзьдзейства.

Да абсьледваньня брыгадай НКФ СССР райкаапсаюз не паклапаціўся нават разьмеркаваць кантрольныя лічбы асобнага кварталу па сваёй нізавой сетцы. Ён ня ведае нават колькасьці каапэраваных двароў. Выкананьне квартальнага заданьня па паявых і ўступных узносах не перавышае 2 проц. Такога нізкага паказальніка ня ведае ні адна каапэрацыйная сыстема ў раёне.

Ашчадная справа—на мертвым пункце

Ашчадная справа ў раёне ў заняпадзе. Апрача шыльды — пустое месца. Няма ніякіх адзнак ажыўленьня работы ў сувязі з задачамі асобнага кварталу!

«Хіба няма ў нас больш і спраў, як займацца мабілізацыяй сродкаў?»—адказаў загадчык ашчаднай касы тав. Іваноў на заўвагу брыгады аб бязьдзейнасьці. Такі адказ красамоўна гаворыць аб прычынах зрыву заданьня па ўцягненьні зьберажэньняў працоўнага сялянства.

Ня гледзячы на тое, што тэрмін рэалізацыі канчаецца, сярод сялянства распаўсюджана аблігацыі пазыкі «Пяцігодка — за чатыры гады» толькі на 46 проц. кантрольнай лічбы. У гэтым вінавата кіраўніцтва раённай камісіі садзейнасьці, якая, праўда, распушчана, але з вялікім спазьненьнем.

Зусім слаба праводзілася агітацыйна-растлумачальная работа на вёсцы. Вясковы актыў ня ўцягнут у кампанію. Сельскія камісіі садзейнічаньня існуюць толькі на паперы. Ашчадная каса, крэдытнае т-ва і каапэрацыя ўсіх сыстэм кітайскай сьцяной адгарадзіліся ад кампаніі рэалізацыі пазыкі.

Райфінаддзел заставаўся ў баку ад мабілізацыі сродкаў. Ён ня здолеў узварушыць грамадзкую думку, прыцягнуць да гэтай работы шырокія масы працоўных. Ён нават ня справіўся з задачай спагнаньня абавязковых плацяжоў.

Мы патрабуем, каб раённы апарат пераключыўся на баявыя тэмпы. Лёзунг дня — ПЕРАВЫКАНАНЬНЕ ЗАДАНЬНЯЎ ПА МАБІЛІЗАЦЫІ СРОДКАЎ. Гэтага патрабуе ад нас партыя, гэтага патрабуюць задачы сацыялістычнага будаўніцтва.

БРЫГАДА НАРКАМФІНУ СССР І ГАЗЭТЫ «ВІЦЕБСКІ ПРАЛЕТАРЫ» ФАЙНГАЎЗ І МІРКІН.

Заклікаць Лаўрусевіча да парадку

Як павінны адносіцца грамадзкія арганізацыі да ініцыятывы «Зьвязды» наконт дадатковай падпіскі на пазыку? Тут двух адказаў быць ня можа. Ініцыятыва камісіі садзейнасьці «Зьвязды» павінна быць шырока падтрымана пралетарскай грамадзкасьцю. Аднак, інакш думае старшыня заўкому заводу «Камунар» т. Лаўрусевіч. Аб яго адносінах можа сьведчыць наступная тэлефонная гутарка.

Супрацоўнік «Зьвязды» зьвярнуўся па тэлефону да тав. Лаўрусевіча з просьбай паведаміць, ці прыняты выклік «Зьвязды» і што зроблена для дадатковай падпіскі. Тав. Лаўрусевіч адказаў:

— Робіцца! Мы па тэлефону вам нічога не дамо, прыходзьце самі.

На заяву супрацоўніка, што няма каго зараз паслаць на завод, бо ўсе ў разгоне тав. Лаўрусевіч нагла адказаў:

— Я вам нічога ня дам, вы там зарабляеце ганарар, можаце прыходзіць самі. Мы заняты.

Мы просім бюро ячэйкі і заўком заводу «Камунар» заклікаць тав. Лаўрусевіча да парадку, навучыць яго карыстацца тэлефонам і больш уважліва адносіцца да запытаньняў партыйна-савецкага друку, асабліва да запатрабаваньня ЦО партыі.

Паведамленьні

СЕНЬНЯ:

— Клюб навуковых працаўнікоў. У 6 з пал. гадз. веч., адбудзецца пасяджэньне асьпіранцкай камісіі ЦБ. Выклікаюцца члены часовай асьпіранцкай камісіі БАН, а таксама т.т. Кірэйчык, Данільчык, Вайцэховіч, Змушко, Муха, Сьцяпанаў, Легенчанка, Фінкевіч, Аксэльрод, Лібман і Рагінская.

ЗАЎТРА:

— БАН. У 12 гадз. дня, у памяшк. катэдры марксызму і ленінізму БАН (3-ці паверх, пак. 15) адбудзецца спрэчкі па дакладу т. Усьпенскага на тэму: «Хвалявая тэорыя і дыялектычны матэрыялізм». Уваход вольны.

— БДУ. У 7 гадз. веч., у акт. залі (гал корп. БДУ) адбудзецца агульны сход усіх працаўнікоў БДУ. Парадак дня: 1) Даклад г. Рыўліна аб выяўленым контр-рэвалюцыйным шкодніцтве «прампартыі»; 2) Давыбары МК; 3) Бягучыя справы. Яўка абавязкова і без спазьненьня.

— ЦС СВБ БССР. Заняткі ў антырэлігійным рабочым універсытэце г. Менску пачнуцца 21 лістапада ў 6 гадз. веч. у памяшк. фіз. корп. унів. гарадка. Вылучаныя ячэйкамі СВБ т.т. павінны акуратна зьявіцца на заняткі ў вызначаны час.

— Мен. Дом Чырвонай арміі. 22 лістапада ў 20 гадз. Менскі Дом Чырвонай арміі склікае сход пераменнага і запаснога начскладу, які знаходзіцца ў г. Менску. У парадку сходу—даклад кам. Бел. дыв т. Лакцінава на тэму: «Начсклад і задачы міжзборавай работы».

— 25 лістапада Барысаўскі РК КП(б)Б склікае пашыраную нараду рабселькораў з наступным парадкам дня: 1) Аб ходзе загатоўчых кампаній; 2) Удзел рабселькораў у культстафэце; 3) Выпікі ўсебеларускага рабселькораўскага рэйду. Нарада адбудзецца ў памяшканьні рабочага клюбу г. Барысава ў 12 гадз. дня.

— Кастрычніцкі РК КП(б)Б разам з парт. часткаю ВСНГ склікае на 19 лістапада, у 6 гадз. веч., у памяшк. РК (вул. К. Маркса № 3) нараду цэхавага трыкутніка, з наступным парадкам дня: 1) Даклады з месц аб выкананьні адозвы ЦК УсеКП(б) аб выкананьні прамфінпляну ў цэху за кастрычнік і аб падрыхтоўцы да сустрэчнага прамфінпляну на 1931 г. (заг. мэханічна-зборачнага і ліцейнага цэху зав. «Энэргія», заг. хромавага і жалаціннага цэху зав. «Бальшавік», заг. загатоўнага цэху абутк. ф-кі, заг. цэху па вырабе ложкаў зав. «Ударнік», заг. упшывальнага цэху шчотачн. ф-кі і заг. бягучага рамонту дэпо). 2) Даклад аб чарговых задачах выкананьня прамфінпляну і мабілізацыі мас у цэху і адзіначальле. На нараду павінны зьявіцца партыйцы і камсамольцы заг. цэхамі, цэх. майстры, сакратары парт. і камсам. цэх. ячэек, старшыні і ўпаўнаважаныя цэх. праф. бюро — партыйны

Пошта ачышчана ад чужакоў

У свой час у артыкуле «Хворы мэханізм» «Зьвязда» адзначыла глыбокія прарывы ў рабоце менскай пошты. Несвачасовая адпраўка пошты, блытаніна з пасылкай не, зьнішчэньне лістоў—усё гэта было звычайным зьявішчам у рабоце пошты. Прафесыянальныя і грамадзкія арганізацыі амаль зусім не працавалі. Сацспаборніцтва і ўдарніцтва ня было разгорнута. Працоўная дысцыпліна адсутнічала.

Чыстка апарату пошты, якая скончылася гэтымі днямі, паказала, што сыгналы «Зьвязды» былі зусім правільнымі. Чыстка выявіла, што апарат пошты быў засьмечан клясава-варожым элементам.

Вось галерэя вычышчаных з апарату па **1-й катэгорыі: Сак** — былы паліцэйскі, кантрабандысты; **Рамашкевіч** — б. кантрабандысты, працаваў у контррэвалюцыйнай беларускай радзе, служыў у белапалякаў; **Сьмірноў і Калядa** — былыя паліцэйскія пры белапольскай акупацыі; **Гамаліцкі** — б. белагвардзеец і інш.

Ня дзіва, што апарат пошты быў бюракратычным, нярухомым. Адсутнасьць самакрытыкі зашчэ больш садзейнічала разлажэньню апарату.

Трэба адзначыць, што калектыў супрацоўнікаў пошты ня прымаў актыўнага ўдзелу ў чыстцы. Некалькі сходаў былі сарваны. Былі таксама спробы сарваць чыстку (антысавецкае выступленьне Пікуліка, які прабаваў «давесьці», што «на пошце ўсе работнікі сумленныя і ідуць у нагу з пралетарыятам, савецкай уладай і партыяй, а таму чыстка зусім непатрэбна»).

Вынікі чысткі: 13 чал. вычышчана па 1-ай катэгорыі, 14 па другой і 4 па трэцяй. Тры работнікі зьняты з адказных пасад, якія яны займалі. 27 чал. атрымалі розныя спагнаньні.

Цывес.

Менск

Адкрыўся пленум ЦСПСБ

Учора адкрыўся 10-ы пленум Цэнтральнага Савету прафэсыянальных саюзаў БССР. З вялікім дакладам аб становішчы і задачах прафработы выступіў тав. РЫЖОЎ. Сёньня адбудуцца спрэчкі па дакладу т. Рыжова.

Назначэньне

Прэзыдум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР назначыў тав. РОЗІНА А. Г. намесьнікам народнага камісара гандлю БССР.

Вымовы за нерэагаваньне на заметкі

Праўленьне Калгасцэнтру абвясьціла вымову старшыням Сураскага, Жыткавіцкага, Чарэйскага і Сеньненскага райкалгасаюзаў за нерэагаваньне на заметкі ў друку і на заявы калгасьнікаў.

Адказны рэдактар С. БУДЗІНСКІ.

Рэдакцыя і галоўная кантора Менск, Савецкая, 63.

ТЭЛЕФОНЫ:

Рэдактар	10-74	Начны рэдактар	6-42
Сакратар	6-19	Галоўная кантора	7-91
Партсэктар	13-80	Аддзел падпіскі	7-81
Сэктар інфармацыі	15-80	„ абвестак	7-82

Умовы падпіскі (з дарамовым дадаткам „Прафух")

На 1 мес.	— 90 к.
„ 3 мес.	2 р. 60 к.
„ 6 мес.	5 р. —
„ 12 мес.	9 р. 75 к.

Плата за абвесткі:

За радок нонп. пасьля тэксту 50 к., іншатарэдняя абвестка—1 р. за радок. Посярод тэксту—2 два разы даражэй. Пры шматразовым друкаваньні—скідка. Зьвыш тарыфу, згодна пастановы СНК ад 10-IX—24 г. бярэцца 10 проц. падатку.

Падпіска і абвесткі прымаюцца ў гал. канторы газ. „ЗЬВЯЗДА" Менск, Савецкая, 63, 3-ці паверх, тэл. 7-81.

Партсэктар ЦО „Зьвязды" і рэдакцыя часопісі „Бальшавік Беларусі"

19 лістапада у 8 гадзін увечары у памяшканьні рэд. газэты СКЛІКАЮЦЬ

НАРАДУ ПА ПЫТАНЬНЯХ:

1. Арганізацыі плянавай работы і

2) Барацьбы на ідэалёгічным фронце супроць беларускага нацыянал-дэмакратызму, нацыянал-апартунізму, вялікадзяржаўнага расійскага шавінізму і шавінізмаў іншых колераў.

На нараду запрашаюцца т.т. Пратун, Сянкевіч, Гаруновіч, Шапавалаў, Некрашэвіч, Панкевіч, Чарнушэвіч, Канакоцін, Ганін, Шчэрбакоў, Бондар, Маргелаў, Курцін, Лур'е, Бэндэ, Вансоўскі, Поташ, Сэрбэнта, Сякерская, Югаў, Валабрынскі, Рыўлін, Красіна, Вальфсон, Канаплін.

Яўка абавязкова.

Кастрычніцкі РК КП(б)Б разам з рэдакцыямі газэт «ЗЬВЯЗДА» і «РАБОЧИЙ»

СКЛІКАЕ 20 ЛІСТАПАДА

у 6 гадз. веч. у памяшк. клюбу ЛЕНІНА (пас. вагз.)

НАРАДУ

рэдкалегій шматтыражак, насьценгазэт, рабкораў

з наступным парадкам дня:

1) Задачы рэдкалегій: шматтыражак, насьценгазэт і рабкораў у выкананьні прамфінпляну ўдарнага кварталу і падрыхтоўка да прамфінпляну на 1931 г. (дакл. адказн. рэдактара газ. «Зьвязда» тав. БУДЗІНСКАГА).

2) Даклады сакратароў партколектываў: выпускі, «Энэргія», «Бальшавік», шчат. ф-кі і абутк. ф-кі аб выкананьні пастановы бюро РК на кіраўніцтве рэдкалегіямі і рабкораўскім рухам.

3) Даклады аб ходзе падпіскі на газэты.

На нараду павінны зьявіцца сакратары ячэек, старшыні заўкомаў, рэдкалегіі шматтыражак і насьценгазэт, рабкоры, сакратары друку ячэек, упаўнаважаныя на падпісцы на газэты.

ВЫТВОРЧАСЬЦЬ НЕНАВІСЬЦЬ БЕЛДЗЯРЖКІНО

ШУКАЮ ПАКОЙ або ДВА. Плата па згодзе, наперад. Адрас: рэдакцыя газэты «Зьвязда», Юр. Левоны (Савецкая, 63).

ПАТРАБУЕЦЦА хатняя працаўніца з рэкамэндацыямі. Умовы па згодзе. Адрас: Беларуская 2-а, кв. 13, пасёлак «Іскра».

ПАТРЭБНА вопытная МАШЫНІСТКА, якая добра ведае бел. мову. Зварачацца ў рэдакцыю газ. «ЗЬВЯЗДА» (Савецкая, 63, 3-ці паверх.

ЦП саюзу саўгандальслужачых паведамляе, што 20 лістапада, у 8 гадз. веч., у памяшк. клюбу СГС склікаецца АГУЛЬНЫ СХОД ПРАФАКТЫВУ саюзу СГС г. Менску. У парадку дня—аб становішчы работы саюзу СГС і чарговыя задачы (дакл. т. Плятнёва). Яўка ўсяго прафактыву саюзу СГС г. Менску абавязкова і без спазьненьня. Запрашаюцца ўсе члены саюзу СГС.

Згодна пастановы нарады партыйнага прафэсыянальнага і каапэрацыйнага актыву — ПЕРАРЭГІСТРАЦЫЯ наборных КНІЖАК прыпыняецца да 20-га лістапада. З 20-га перарэгістрацыя зноў пачнецца ва ўсіх пунктах з 9-ці гадзін раніцы да 10 гадзін увечары. ПРАЎЛЕНЬНЕ ЦРК.

БЕЛАРУСКІ ДРУГІ ДЗЯРЖАЎНЫ ТЭАТР. адкрытыя спэктаклі 19 і 20 лістапада „КАЛЯ ТЭРАСЫ" Пачатак а 8 гадз. увеч.

ЗОА-ВЫСТАВУКА ЗЬВЯРЫНЕЦ ДЗЯРЖЦЫРКУ Савецкая, 90, рог Ленінскай адкрыта штодзенна з 8 г. ран. да 11 г. увеч. ПРЫБЫЛІ НОВЫЯ ЗЬВЯРЫ: леў, леапард, гіена палосатая, гіена пямістая, ваўкі, мядзьведзі, рысь, мураўеды, дзікабразы, барсукі, алень, вярбаюд, арлы, крамадзіл, 20 малп і шмат іншае зьвярыны. Школам і экскурсіям—ільготная плата, скідка 40 проц. АДМІНІСТРАЦЫЯ.

Гукавое кіно „ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА" 2-гі тыдзень ГУКАВАЯ ПРАГРАМА сытворчасьці Беларусфільма. Пачатак сэансаў: 6 гадз., 7 г. 30 м., 9 гадз. і 10 гадз. 30 м. Каса ад 4 гадз. дня.

Кіно-тэатр „Культура" ЗЯМЛЯ ПРАГНЕ Звыш праграмы вялікі канцэрт. Пачатак сэансаў дзённых: а 1 гадз. і 2 гадз. 30 м. Увечары: 7 г., 8 г. 40 м. і 10 г. 20 м. Каса адчынена з 12 гадз.

КІНО „ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ" Нямецкі фільм ДЗЕЛЯ ДЗІЦЯЦІ (КРЫВАПРЫСЯГА) Пачатак 1 с. а 6 г. Каса ад 4 гадз. 30 м.

КІНО „Пралетары" Шастацкі фільм Невядомая асоба. Надзенная п'еса з жыцьця матросаў у 6 частках. Звыш праграмы хроніка „Совкино" № 54. Пачатак 1 сэансу у 6 гадз. Каса ад 5 гадз.

Кіно „ЮНЫ ПІЯНЭР" Спартыўны фільм УДАЛЫ СКОК нямецкі ў 5 частках. Звыш пр. хроніка „Совкино" № 61. Пачатак 1 с. у 1 г. дня. — Каса ад 12 гадз. дня —

КІНО „СПАРТАК" З прычыны посьпеху 2-гі тыдзень 1-я сэрыя НІБЭЛУНГІ трагедыя ў 12 част. Пачатак сэансаў: 6 г. 30 м., 8 г. 45 м., 10 г. 45 м. Каса ад 5 гадз.

ОГИЗ „КНИГОЦЕНТР" БЕЛАРУСКАЕ АДДЗЯЛЕНЬНЕ Аддзел падпіскі ДА ВЕДАМА дзяржаўных, партыйных, прафэсыянальных арганізацый, устаноў і бібліятэк. У адпаведнасьці з заўвагаю да § 1 пастановы СНК СССР ад 16-VIII 1930 г., РАСПАЎСЮДЖАНЬНЕ ПЭРЫЯДЫЧНЫХ ВЫДАНЬНЯЎ, ЯКІЯ ВЫПУСКАЮЦЦА АБ'ЯДНАНЬНЕМ ДЗЯРЖАЎНЫХ ВЫДАВЕЦТВАЎ („Госиздат РСФСР", Комакадемия, Сельхозгиз, Книгосоюз, „Молодая Гвардия", Госмедиздат, „Работник Просвещения", Гостехиздат, Транспечать, „ЕИР", Плянкозгиз, Госюриздат, Гострудиздат, „Физкультура и Туризм", Осоавиахим, Тео-Кинопечать, АХР і інш.) праводзіцца апаратам беларускага аддзяленьня „ОГИЗА КНИГОЦЕНТРА" З прычыны АБМЕЖАВАНАСЬЦІ ТЫРАЖОЎ часопісей „Книгоцентр", просіць УСЕ ДЗЯРЖАЎНЫЯ, ПАРТЫЙНЫЯ, ПРАФЭСЫЯНАЛЬНЫЯ і інш. установы і арганізацыі, а таксама бібліятэкі ПАДПІСКУ на часопісі „ОГИЗ" на 1931 год НАКІРОЎВАЦЬ СВАЯЧАСОВА і НЕПАСРЭДНА па адрасе: Менск, Ленінская, 16, тэл. 9-93, аддзелу падпіскі „ОГИЗ'а Книгоцентра". Гомель, Савецкая, 19, тэл. 2-14, п-аддзелу падпіскі „ОГИЗ'а". Віцебск, Ленінская, 11, тэл. 3-21, п-аддзелу падпіскі „ОГИЗ'а". Магілеў, Пераможнайская, 40, п-аддзелу падпіскі „ОГИЗ'а" або здавець упаўнаважаным „ОГИЗ'а Книгоцентра". Аддзел падпіскі Бел. аддзяленьня „ОГИЗ'а Книгоцентра".

КУРСЫ СТАРШЫХ СЬВІНАРОЎ АДКРЫВАЕ „СЬВІНАВОД" у м. Дрыбін пры саўг. Дрыбіні працягам 3 месяцы. На курсы прымаюцца: 1. Асобы, камандыраваныя партыйнымі, камсамольскімі і прафсаюзнымі арганізацыямі. 2. Батракі. 3. Рабочыя саўгасаў. 4. Калгасьнікі. 5. Дэмабілізаваныя чырвоначырвонаармейцы. 6. Беднякі і сераднякі-сяляне. І а курсы будуць прымацца асобы, з асьвятай ня менш 4-х годні, пажадана скончыўшыя ШКМ, сельгаспрафшколы і сямігодкі. Асобы, што падаюць заявы, павінны быць добра знаёмы з сельскай гаспадаркай. Заявы трэба дасылаць у прыймовую камісію пры Белканторы трэсту „Сьвінавод" (Менск, Савецкая, 70) да 26 лістапада г. г. Да заявы прыкладаюцца наступныя дакументы: а) аб адукацыі, б) аб сацыяльным паходжаньні і непазбаўленьні выборчых правоў, в) ксіпія ажыдкога ліста для сялян, а для рабочых дагедка аб заработку, г) калі працуе, дык спраўку ад адміністрацыі аб вызваленьні ад работы. І асьля скончэньня курсаў, усе паступаюць у распараджэньне „Сьвінавода" для пасылкі на працу ў саўгасы і павінны працаваць ня менш 2-х год у саўгасе. Курсанты забясьпечваюцца памешканьнем і стыпэндыяй 40 р. у месяц. Пачатак заняткаў з 1-га сьнежня 1930 г. Белкантора трэсту «Сьвінавод».

БЕЛАРУСКАЕ ДЗЯРЖАЎНАЕ ВЫДАВЕЦТВА ДА „ДЭКАДЫ АБАРОНЫ" СССР ВЫШЛІ з ДРУКУ і ёсьць у продажы ва ўсіх кнігарнях БДВ, Белкаапсаюзу і кніжных крамах спажывецкай каапэрацыі.

В. Калтыпін.—Барацьба за мір і Чырвоная армія.	Стар. 48. Ц. 10 кап.
В. Унукаў.—Ці страшыць нас вайсковая тэхніка.	Стар. 60. Ц. 12 кап.
З. Лясны.—Пра дні мінулыя.	Стар. 40. Ц. 10 кап.
Э. Львоўскі.—Пад ботам легіёнаў Доўбар-Мусьніцкага.	Стар. 56. Ц. 10 кап.
Весьнік.—У бойках за Кастрычнік.	Стар. 72. Ц. 15 кап.
Стэрлін.—Чым насельніцтва дапаможа ў часе грамадзянскай вайны.	Стар. 40. Ц. 10 кап.
Чупракоў.—Камсамол на дапрызыўнай падрыхтоўцы.	Стар. 42. Ц. 10 кап.
Масквін.—Совэты ў барацьбе за мір.	Стар. 70. Ц. 15 кап.
Паўлоўскі.—Як Чырвоная армія рыхтуе байца-грамадзяніна.	Стар. 32. Ц. 5 кап.
А. Дзёмін.—Наладжваньне ціру для стралковых гурткоў.	Стар. 50. Ц. 15 кап.
Малінаўскі.—Жанчына і абарона.	Стар. 32. Ц. 5 кап.
Ліноўскі.—Тэрытарыяльнік на вёсцы.	Стар. 32. Ц. 8 кап.
Валоцкі.—Заводы і палетні ў абароне.	Стар. 44. Ц. 8 кап.
Чупракоў.—Абавязкі пераменнага складу тэрвойск у перыяд памяж зборамі.	Стар. 44. Ц. 10 кап.
Давыдаў.—Што такое мабілізацыя.	Стар. 48. Ц. 12 кап.
Буйоні.—Чырвоная армія на ўнутраным фронце.	Стар. 80. Ц. 23 кап.
Какорын.—Абарона СССР і пяцігодка.	Стар. 48. Ц. 15 кап.
Вацоў і Патухоў.—Чырвоная армія да XVI зьезду.	Стар. 48. Ц. 10 кап.
Какорын.—Партактыў і задачы абароны СССР.	Стар. 100. Ц. 45 кап.
Пінажоні.—Чырвоная гвардыя (гістарычны нарыс).	Стар. 144. Ц. 40 кап.
Дзегцяроў.—Палітработа ў Чырвонай арміі ў вайсковы час.	Стар. 240. Ц. 1 р. 25 кап.
Фурманаў.—Фрунзэ.	Стар. 48. Ц. 15 кап.
В. Леонцьеў.—Стралковы гурток і як яго наладзіць.	Стар. 48. Ц. 10 кап.

ДРУКУЮЦЦА.

Костараў.—Мяжа на замку (пра АДУЧА)
Варашылаў.—Сталін і Чырвоная армія (2-е выданьне).
Бронін.—Ленін і Чырвоная армія (2-ое выд.)
Рабіновіч.—XVI зьезд УсеКП(б), абарона краіны і Чырвоная армія.

Уесбеларуская кантора Дзяржбанку ГАПЯРЭДЖВАЕ УСЕ ЎСТАНОВЫ І АРГАНІЗАЦЫІ аб тым, што непрадстаўленьне да 20-га лістапада г. г. прыбыткова-выдатковых касавых плянаў на сьнежань м-ц у адпаведныя філіялы Дзяржбанку або гэтыя таварыствы, можа пацягнуць за сабой нездавальненьне банкам іх патрабаваньняў на наўныя грошы. Адміністрацыя канторы.

Да ведама чытачоў і рабселькораў газэты „Беларуская Вёска" Рэдакцыя і кантора газэты «Бел. Вёска» ПЕРАЕХАЛА Ў НОВАЕ ПАМЯШКАНЬНЕ па Савецкай вул., № 68, 2-гі паверх.

Кошт публікацыі АБ ЗГУБЕ і дакуманту 50 к.

Аршанскі Нафтасклад даводзіць да ведама спажыўцоў нафтапрадуктаў, што СКЛАД ЗАКРЫТ і апэрацый не праводзіць У НАСТУПНЫЯ ДНІ: 1, 5, 10, 15, 20, 25 і 30 кожнага месяца.

УСЕБЕЛКАНТОРА ДЗЯРЖБАНКУ паведамляе, што ўсе крэдытныя таварыствы абавязаны **не пазьней 20 лістапада** гэтага году прадставіць у філіял Дзяржбанку, які вядзе іх карэспандэнскі рахунак, свой **касавы плян на сьнежань** месяц па наступным узоры.

КАСАВЫ ПЛЯН ..... КРЭДЫТНАГА Т-ВА на сьнежань м-ц 1930 году.

ПРЫБЫТКІ. ВЫДАТКІ.

№ № па пар.	НАЙМЕНЬНЕ АРТЫКУЛАЎ.	Сума.	№ № па пар.	НАЙМЕНЬНЕ АРТЫКУЛАЎ.	Сума.
1.